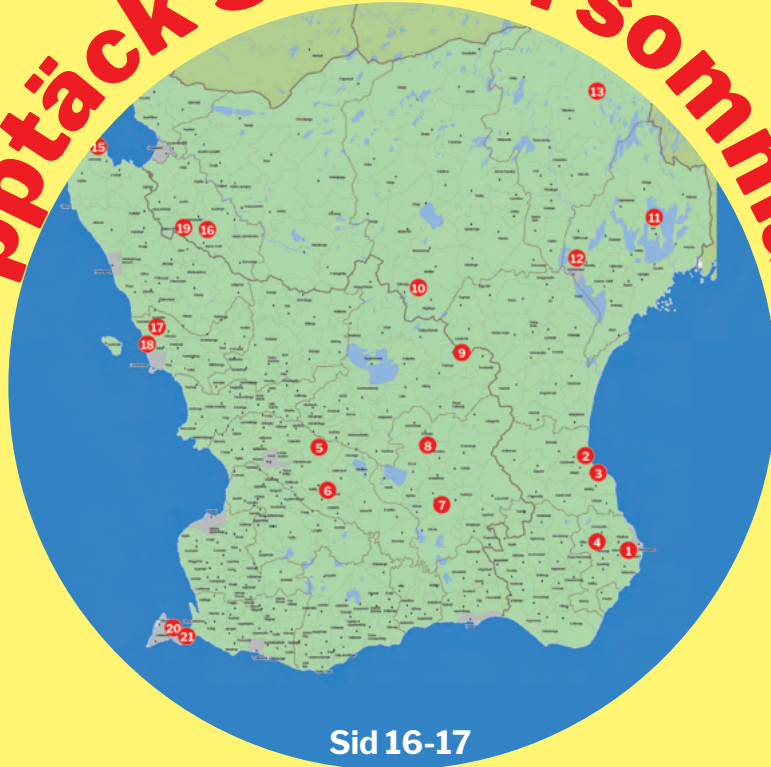

FOLKVIJLAN

WorldPride
Sid 4-7

Upptäck Skåne i sommar!

Sid 16-17

Lever spöket?

Sidan 24-29

Rösta i kyrkovalet!

Sidan 8-9

Ja till V-satsning

Sidan 18-19

Innehåll

Ledare, s 3

Tema: WorldPride, hållpunkter och intervju, s 4

Tema: WorldPride, en festival på blodigt allvar, s 6

Tema: WorldPride, queera historier, s 7

Rösta i kyrkovalet!, s 8

Bokrecension Nordisk Socialism, s 10

Kulturella sommartips, s 12

Dags för sommarcaféer, s 14

Utflyktstips i Sommarskåne, s 16

Inbjudan till korvgrillning och valdiskussioner i Höör, s 17

Vänsterpolitik för fler jobb i regionen, s 18

Tingsrättsdom om diskriminering, s 19

Krönikan: Om vaccinering, s 20

Debatt: Om vårdskulden, s 21

Eviggeten, s 21

Sösk-motion om att inrätta kommundemensam familjerätt, s 22

1 maj gav politisk energi i Hörby, s 23

Om kommunism och socialism, inledning, s 24

Om kommunism och socialism, Kampen om K.et, s 26

Om kommunism och socialism, UV om att använda ordet, s 27

Om kommunism och socialism, Pariskommunen, s 28

Al Nakba, ett 73-årigt brott, s 30

Folkviljan ges ut av Vänsterpartiet Malmö och Vänsterpartiet Skåne.

Ansvarig utgivare: Lisa Claesson. Redaktion: Maria Källberg, Pia Ljungquist, Lisa Claesson, Per Långby, Lars Hansson, Olof Norborg, Jesper Sahlén, Werner Petersson, David Lenander, Mikael Sörling, Johan Strandell, Busi Dimitriu, Rut Berling, Vanessa Nilsson, Emma Eliasson Åström och Figge Bergquist.

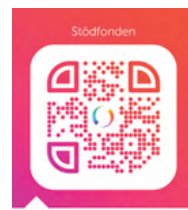
Utkommer 5-6 gånger per år. Upplaga: 3 200 ex. Författarna svarar själva för de åsikter som uttrycks i texterna. Dessa behöver inte överensstämma med Vänsterpartiets åsikter. Folkviljan tar tacksamt emot artiklar och insändare men redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

Layout: Figge Bergquist. Tryck: Norra Skåne Offset.

Kontakt: folkviljan@vmalmo.se. Nobelvägen 51, 214 33 Malmö, tel. 040-96 64 67, webb: www.vmalmo.se

Rättelse:

Malte Just gjorde affischen med banderoll i förra numret av Folkviljan. Hans namn kom dessvärre inte med. FV ber om ursäkt, och tar med hans namn nu.

Stöd socialistiska stödfonden

Ge ett bidrag till kampen.
Eller varför inte bli månadsgivare?
Tack för ditt bidrag!

Fyll i medgivande på
vmalmo.se/du-behovs/skank-en-gava/
så ordnar vi resten.

Du kan också SWISHA valfritt belopp till
123 173 33 85

För sjuksköterskorna – i sommartid

Sällan har väl applåderna rungat så högt för vårdanställda som under covid-pandemin, inte bara i Sverige utan även runt om i Europa. Synen på sjuksköterskeskrået är annars urtida och kvar i Bertha Wellins anda.

Bertha Wellin var Moderaternas första kvinna i riksdagen och bildade moderaternas kvinnoförbund, även om hon inte stod på barriaderna för kvinnlig rösträtt. Utöver det så grundade hon 1910 sjuksköterskeföreningen för att skapa ett forum för sjuksköterskor att driva frågor i.

Bertha hävdade med bestämdhet att sjuksköterskorna ska vara självupppoffrande och att plikt går före rätt. Sjuksköterskeyrket var ett kall, ett barmhärtighetsverk och någonting heligt. Det var inte så viktigt med reglerade arbetstider eller högre lön. ”Den ska icke vara så hög att den lockar till sjukvården dem, som skulle gå dit för lörens skull”.

Visst känner väl de allra flesta sjuksköterskor igen denna bild även idag? Inte blir vi bättre i yrket för att lönen är hög och dispens för att nattvilan mellan kvällspass och dagpass är långt mindre än de lagstadgade elva timmarna söks år efter år.

En liten slant för att sälja sin sommarsemester är väl något som får anses vara ett barmhärtighetsverk, och om något är heligt så är det nog ilskan över att vi efter mer än 100 år inte lyckats tvätta bort synen på yrket som kall, självupppoffring och urusel löneutveckling.

Vi är nog många som kommer ihåg sjuksköterskornas kamp på barnintensiven och uppsägningarna eftersom de ville att alla skulle ha samma ersättning oavsett anställningstid. De stridande sjuksköterskorna anklagades av de då styrande politikerna för att vara överbetalda och gnälliga...

Nya ilskna rörelser startades i såväl den skånska som den nationella

sjukvården av uppgivna och slutkörda vårdanställda.

Det var upprop om förbättrade ingångslöner, om att ges rätt förutsättningar att göra jobbet med en lön som motsvarar arbetsinsatsen, om att öppna stängda vårdplatser, om medbestämmande och för att förhindra nedläggning av verksamheter och arbetsplatser.

De kämpande vårdanställda med många sjuksköterskor i fronten anklagades för att producera tidningsankor och svartmåla sina arbetsgivare av de dåvarande politikerna. Precis som Bertha Wellin ansåg 1910 så ansåg 2010-talets borgerliga politiker att rätt inte går framför plikt.

Så kom pandemin med allt det som den stridslystna yrkeskåren varnat för. Vårdplatsbrister, allt för få för att kunna vårda de sjuka patienterna, material som saknas blev ett faktum. Och vare sig krisberedskap eller samverkansstrukturer fanns på plats.

DÅ(!) blev det ett uppvaknande för många. Det applåderades både här och där, men applåder kan aldrig lösa bristerna, även om det såklart känns härligt att få bekräftelse för arbetsinsatserna.

Men på grund av de knappa resurserna så står vi med nu med en uppsjö av uppskjuten vård, med ett berg av uppskjuten semester, med övertid, flex och komp som ska hanteras.

Nu nalkas dessutom den sköna

AGNETA LENANDER

sommartid, som även i år kommer som en total överraskning om att det finns en lagstadgad semester att ta ut, men få eller inga som ersätter vid semester. Vi får väl se vilka bud som ges i år för att de redan slutkörda sjuksköterskorna ska göra uppoffringar – igen – sälja sin semester och ta några dubbla arbetspass för att det ska gå ihop.

För egen del hoppas jag att Bertha Wellins syn på sjuksköterskan får evig semester och förpassas till historiens skräpgård.

Istället vill jag att vi inför en ny syn på välfärdsarbetaren som bygger på respekt och som ger kommande generationer förutsättningar att gå till ett jobb med schysta arbetsvillkor och bra löner. Då kan vi säkerligen se till att det även i framtiden finns personal i våra sjukvårdsverksamheter.

Agneta Lenander, sjuksköterska

#YouAreIncluded

Det är inte utan en viss förväntan som denna sammanställning görs. Innan se-mestrarna behöver allt som Vänsterpartiet Malmö vill skapa under World Pride – årets största event i Malmö - vara planerat och spikat. Det planeras med skräckblandad förtjusning. För att det är stort och oerhört viktigt.

Som socialister har vi varit med och skapat möjligheter för samkönade att adoptera, vi har kämpat för samkönade äktenskap – och vunnit.

Men ännu är inte alla kamper vunna! Därför blir det för oss som rörelse desto viktigare att, i samklang med vår samtid, sälla oss till de lyckliga skaror som kommer att utgöra World Pride 2021.

Dagarna 12-22 augusti kommer staden att fyllas av lika delar färg och glam som kamp och diskussioner. Malmö och Köpenhamn kommer att utgöra navet för de organisationer och människor som tillsammans ska sätta agendan och belysa HBTQIA+ kampen.

Vänsterpartiet Malmö tar tillfället i akt att vara en del av detta. Dels anordna egna samtal dels vara en del av något större - paraden, Pride house och festligheterna.

Några hållpunkter

Den 17 augusti kommer Malin Björk, evenemanget till ära, att delta i feministiska och internationella utskottets sommarkafé och prata om HBTQIA+ kampen i Europa.

Tillsammans med Hanna Thomé, tidigare kommunalråd och numera styrelseledamot för Vänsterpartiet Malmö utgör hon även DJ-duon Lesbiska Lobbyn och de kommer att leda oss genom dansen under Vänsterpartiet Malmös tjeffest den 18 augusti.

Vår ordförande Maria Dexborg kommer att prata om samverkande diskriminerande strukturer tillsammans med andra representanter från civilsamhället, och vårt regionråd Sara Svensson kommer att prata om rätten till jämlik vård för personer med normbrytande sexualitet.

Det kommer också att anordnas en tipsrunda genom queer-Malmö och vi kommer självklart att finnas på plats med bokbord i Pridehouse och delta i Prideparaden.

Håll utkik på vmalmo.se och på malmopride.com för detaljer och program.

Busi Dimitriu

Just nu pågår planering inför WorldPride för fullt. Tove Karnerud och Amalia Bartholdson är ordförande och vice ordförande för Malmö Pride och samordnar eventet med Köpenhamn.

Vi tog oss ett snack med dem för att höra efter...

Var befinner ni er i planeringen?

– Vi är mitt uppe i det! Det är mindre än 80 dagar kvar och vi har lämnat den övergripande planeringen. Nu ska detaljerna på plats och det faktiska programmet sättas. Pandemin har gjort att vi nog inte är lika långt fram som vi hade kunnat vara annars – vi har gjort om hela planeringen flera gånger.

– Tre möjliga scenarion har vi burit med oss under arbetet: ett helt fysiskt arrangemang, en hybrid eller helt digitalt. Det digitala hade såklart funnits i

TOVE KARNERUD Foto: Busi Dimitriu

Malmö Pride

delar även i ett fysiskt event. Nu arbetar vi i mellanläget med en hybrid av fysiska och digitala delar, säger Amalia Bartholdson

– Jag tror att vi har nytta av de lärdomar som kommit genom pandemiåret. Vi kan ta vara på den digitala kompetensen som många har nu och få en bättre räckvidd med digitalt material som vi kanske inte hade fått innan pandemin, fortsätter hon.

– Dessutom kan vi nå ut till länder där det ändå hade varit svårt att resa eller där det är olagligt att delta i liknande aktiviteter. Digitaliteten gör att man kan delta ändå. Pride som idé är frihet och jämlikhet. Vi håller medvetet priserna nere på fysiska träffar och

skapar digitala möjligheter för att fler ska kunna delta på lika villkor, säger Tove Karnerud.

Vad är drömscenariot?

– Det beror på vad det är en vill åstadkomma. Det finns långsiktiga effekter vi vill se, permanenta förändringar där vi jobbar under hela året med bland andra Malmö stad och FN. Vi vill påverka lokalt men också internationellt. Själva festivalen som handlar om synlighet, att ha det festligt tillsammans och som en typ av demonstration är naturligtvis också en viktig del för oss. Det festliga och festivaldelen är svårare att lösa digitalt, men att synliggöra viljan till lika rättigheter går att åstadkomma digitalt, säger Tove Karnerud.

Amalia fortsätter:

– Vi vill ha en hållbarhet i arbetet. Det är fantastiskt att få vara värdar för evenemanget, men frågorna sträcker sig över längre tid än tio dagar. Vi vill genom WorldPride skapa hållbarhet kring frågorna. Värdskapet är en fantastisk möjlighet att bygga en stad med inkludering, intersektionalitet och flera perspektiv. Malmös befintliga mångfald är en bra grund som vi bygger vidare på.

Hur är det att arbeta i en organisation som inte är partipolitisk?

– Det finns vissa skillnader. Alla som sitter i styrelsen för Malmö Pride är på något vis påverkade av förtryck i samhället. Det finns inga vita, heterosexuella cis-män i beslutsfattande positioner.

– Alla förstår vad det innebär att ha ett eller flera förtryck som påverkar en. Det finns en lyhörddhet, ett utrymme och en kunskap som ger plats för människors privata erfarenheter, även om vi kommer från olika partier och har olika erfarenheter. Det bygger inte på

teorier utan på levda erfarenheter och en respekt för det som vi tar med oss in i arbetet, säger Amalia Bartholdsson.

– Nackdelen är att de flesta inte har så stor föreningsvana. Det gör att det blir en svagare interdemokrati när alla inte har samma kunskap om beslutsprocesser.

Föreningens historia gör att man inte har rutiner för påverkan från medlemmar, man har ett visst underskott i demokratiska strukturer. Mycket arbete hamnar på färre och det blir en ganska liten förening med

ett stort arrangemang, säger Tove Karnerud.

Båda två är överens om att det är befriande att jobba med frågorna i Pride som förening.

– Det är fortfarande en ganska liten, men växande, organisation. På gott och ont. Alla kan komma till tals och det finns möjlighet att ha ordentliga rundor istället för talarordning men nackdelen är att det ännu är få aktivister och volontärer som kan hjälpa till att bära organisationen.

– Vänstern i Malmö är inte så bra på frågorna som en kan tro. HBTQIA+-frågor är inte något som samlar många och det har sedan länge varit svårt att mobilisera inför Pride, säger Amalia Bartholdsson.

Tove Karnerud fortsätter:

– Det finns inte ett jättebrett intresse inom Malmövästern för de här frågorna. Det uppfattas som en liten marginell fråga som kanske inte berör så många, både i Malmö och regionalt.

Vad ser ni personligen mest fram emot?

Amalia Bartholdsson:

– Åh det är så mycket! The Summit ser jag jättemycket fram emot! WorldPride house, och festerna! Och hur vi för en tid kommer att förändra staden och kunna vara i det, ett annat Malmö. Och

Ordlista:

The Summit

Konferens om flyktingar, gränser och migration; Aktivister och politiker diskuterar utmaningar rörande flyktingar, gränser och invandring, fysiskt och digitalt, i Malmö på Malmö Live. Fredagen den 20 augusti.

WorldPride house

I år byter Malmö Live Konserthus om och blir ett strålande WorldPride House, som kommer att bestå av såväl fysiska som digitala miljöer.

Human Rights Conference

Människorättsförsvarare och aktivister från hela världen samlas fysiskt och digitalt under en 3-dagarskonferens! Folkvalda, aktivister, organisationer, etc och utgör ett forum för gränsöverskridande samtal som syftar till att lyfta och utveckla frågan om HBTQIA+ personers rättigheter. 17-19 augusti.

Political Riots

Under Political Riots avlöser talare varandra i korta brinnande tal eller konst. Talarna framför en åsikt, en känsla, en upplevelse eller en framtidsvision. Kärlek, trygghet, sex, ilska och andlighet är några av temana. Varje tema lyfts från olika vinklar för att uppmärksamma livssituationer för HBTQIA+-personer.

Youth Pride

Youth Pride är platsen för HBTQIA+ ungdomar att träffas under Copenhagen 2021. Här kan besökaren ta del av ett program anpassat efter ungdomar med bl.a. workshops, seminarium, samtal och aktiviteter. Området är avgränsat och det finns dolda entréer. Youth Pride riktar sig till ungdomar i åldrarna 13-19 år.

att ha varit en del av att skapa det.

Tove Karnerud:

– Political riots! En scen där vi kommer att ha olika teman med korta framträdanden, det kan vara ett performance, det kan vara dikter eller teater eller dans... Det ska bli väldigt spännande!

– Det är så oerhört mycket som kommer hända, så många kulturinstitutioner som kommer att ha grejer och hela Queermalmö kommer att kunna ha ett tiodagarsmingel! Och sedan tar en tåget till Köpenhamn, och så fortsätter det där!

Busi Dimitriu
Emma Eliasson Åström

Pride - en festival på blodigt

Nu till World Pride samlas hbtqi+-aktivister och Pridedelta-gare från hela världen i Malmö och Köpenhamn. Många av oss kommer gå stolta mellan seminarier och fester. Men Pride är inte bara community och fest, det är också politik och kamp.

Det handlar om något så grundläggande och samtidigt politiskt som rätten att få älska den vi vill, om rätten att bestämma över sin kropp, sexualitet, könsidentitet, om rätten att existera utan diskriminering och förtryck, utan förföljelse, hot och hat.

Det blir extra tydligt om vi - vilket är poängen med en WorldPride - blickar utanför Sverige och ser hur situationen ser ut i andra delar av Europa och inte minst globalt.

Kampen har varit lång

Som vänsterpartister kan vi sträcka på oss lite extra i Pridetaågen. Vi har alltid varit föregångare i kampen för hbtqi+-personers rättigheter i Sverige. Långt innan det fanns några politiska poäng att hämta genom att vifta med regnbågsflaggor gick våra företrädare i dåtidens demonstrationståg och drev hbtqi-politiska frågor i riksdagen. Jörn Svensson är en av dessa förebilder i vår kamp.

Trots att vi gjort otroliga framsteg i Sverige sedan Jörn Svensson först motionerade om rätten till samkönade äktenskap (1973!), vet vi att hbtqi+-personers rättigheter fortfarande måste försvaras.

Motstånd från SD och migrationspolitiken

Motståndet mot hbtqi+-rättigheter formuleras förstås mest öppet av Sverigedemokraterna. I de kommuner där de är med och styr ska Prideflaggor tas ned. I kommuner och i riksdagen röstar de konsekvent mot hbtqi+-personers rättigheter och stryker bidrag till Pride-festivaler. De vägrar i alla sammanhang protestera mot till exempel den polska regeringens radikalt homofobiska

politik och retorik.

Men det är inte bara SD och deras kompisar som hotar våra rättigheter. Det finns även andra politiska beslut som inte lika öppet är hbtqi+-fientliga, men likväl drabbar hbtqi+-personer hårt. Detta gäller framförallt den nya migrationspolitiken, som innebär historiskt försämrade villkor för människor på flykt och deras chans till att snabbt integreras i det svenska samhället – särskilt för de som redan är som mest utsatta. Till dessa hör hbtqi-flyktingarna.

Det är illa nog att regeringen tycker att tillfälliga uppehållstillstånd och en begränsad rätt till familjeåterförening ska vara norm. Som om inte detta vore nog propsar sedan Liberalerna, som säger sig stå upp för hbtqi+-personer, på att ta bort en skyddsgrund som "särskilt ömmande omständigheter."

Det är inget mindre än förkastligt och skulle drabba många av de mest utsatta, inte minst hbtqi-flyktingar. Vänsterpartiet står numera som enda svenska parti upp för en human flyktingpolitik där permanenta uppehållstillstånd och rätten till familjeåterförening ska vara norm.

Kampen fortsätter

Vänsterpartiet fortsätter också att stå upp för transpersoners rättigheter. Alla som behöver ska få tillgång till god vård. Vi vill se en könstillhörighetslag som gör det möjligt att ändra sitt juridiska kön utan några krav på en medicinsk process eller ingrepp. Vi tycker också att ett tredje juridiskt kön bör införas för de personer som varken vill definiera sig som man eller kvinna.

MALIN BJÖRK

Varje transunge ska känna sig trygg och älskad och få det stöd hen behöver!

Också i Europa fortsätter hbtqi+-kampen. För även om hbtqi+-personers rättigheter stärkts i många europeiska länder det

sista decenniet, så finns det andra länder där utvecklingen går åt helt fel håll.

Som vice ordförande i EU-parlamentets hbtqi-grupp tar jag fajten tillsammans med progressiva ledamöter från flera olika politiska grupper. På europeisk nivå arbetar vi bland annat för att alla vi som har regnbågsfamiljer ska erkännas som familjer i alla EU-länder. Till skillnad från heteroföräldrar räknas inte hbtq-föräldrar som föräldrar till sina egna barn i ungefär hälften av EU:s medlemsländer. Därför tänker jag jobba hårt för att det aviserade EU-lagförslaget om att den fria rörligheten inom EU även ska gälla regnbågsfamiljer ska bli verklighet.

En motkraft mot föraktet

Men mycket av min och andras kraft ägnas åt att mota tillbaka de högernationalistiska och konservativa krafterna, att stå upp mot de så kallade hbtq-fria zonerna och abortförbudet i Polen, och mot Ungerns hetsande mot hbtqi+-personers och flyktingars rättigheter.

För föraktet mot hbtqi+-personer hänger ihop med hatet mot flyktingar och motståndet mot kvinnors rättigheter. Attackerna mot grundläggande rättigheter för kvinnor, hbtqi+-personer och flyktingar går också hand i hand med de högerkonservativas systematiska attacker mot demokrati och rättsstat. Det är en gedigen kamp som vi för i samarbete med alla de modiga,

t allvar

men hårt pressade, aktivisterna i länder som Polen och Ungern.

För Vänsterpartiet hänger feminismen och hbtqi+-kampen ihop

I dessa tider när det finns politiska krafter som systematiskt försöker ställa människor mot varandra är det extra viktigt med ett parti som vårt, eftersom vi ser hur våra kamper är sammanvävda. En pelare för oss i Vänsterpartiet är att feminismen och hbtqi+-kampen hänger ihop.

Med en feministisk analys och förståelse är det inte svårt att se hur patriarkala strukturer försöker kontrollera kvinnors kroppar och liv, men samtidigt också alla de som avviker eller utmanar den ordning som fastslår två kön med bestämda – både kroppsliga och psykologiska – egenskaper. Därmed är det inte heller svårt att förstå att våra kamper för frigörelse inte går att separera.

I Vänsterpartiet ser vi också att hbtqi+ -personers rättigheter inte står frikopplade från andra rättigheter, eller från andra maktstrukturer. Lika närvarande som patriarkala maktstrukturer är i våra liv, så är också de rasistiska strukturerna och klassförtryck.

Men det som gör mig extra stolt över vår – Vänsterpartiets – hbtqi+-kamp är att vi ser att inga av våra rättigheter kan byggas starkare utan att vi ser dem som kollektiva rättigheter. Vår hela existens bygger på att vi lyckas försvara kollektiva rättigheter: rättigheter i arbetslivet, rättigheter i sjukvården, rättigheter i skolan, rätten till boende, rätten till asyl och rätten till trygghet när vi blir äldre.

Att ingen är fri förrän alla är fria är ingen slogan, det är faktiskt blodigt allvar.

Happy Pride!

Malin Björk, EU-parlamentariker och Vänsterpartiets talesperson för hbtq-politiska frågor

Queera historier från Malmö – ny bok lanseras på WorldPride

Var kunde en homosexuell man hitta likasinnade i Malmö 1914? Vilka aktioner gjorde Lesbiska feminister under parkfesterna på 1970-talet? Hur upplevdes ankomsten till Malmö för Sveriges första anhöringinvandrare på HBTQ-skäl? Vilka var de hetaste queerpunkbanden på Malmöscenen under det härjiga 2010-talet?

Om detta och mycket mer berättar forskare, författare och aktivister i en stor samlingsvolym, "Queera historier från Malmö", som ges ut av Malmö universitet lagom till World Pride i augusti. Bokens redaktörer är historikerna Matilda Svensson Chowdhury och Pål Brunnström.

– Det har varit ett fantastiskt roligt arbete att jobba med den här gruppen författare. Vi har haft en rad seminarier och workshops det senaste året, och nu ser vi resultatet av det i form av väldigt intressanta texter, säger Matilda Svensson Chowdhury, som till vardags är lektor på institutionen för Socialt Arbete vid Malmö universitet. Flera av bidragen är skrivna av forskare vid universiteteten i Malmö, Lund och även Linköping, och några av texterna är också skrivna av studenter vid universiteteten. Det som gör boken unik är dock att redaktörerna lagt ner ett stort arbete på att inkludera Malmö HBTQ-rörelser i projektet, och många av texterna är skrivna av aktivister från dessa.

– Vi tänkte tidigt att det var viktigt med förankring, att vi inte skulle komma ovanifrån och plocka upp berättelser, utan att det var viktigt att få med rörelserna i hela processen – i val av ämnen, tillvägagångssätt och så vidare, säger Pål Brunnström.

– Det gör att vi nu får en historie-skrivning som är väldigt nära nuet,

eftersom det är dagens aktivister och organisationer som skriver den, men det tänker vi är en styrka. Det blev en bok som tar sitt avstamp idag, och söker sina rötter bakåt i tiden, fortsätter han.

Flera av texterna beskriver sorgliga delar av hur HBTQI-liv levts i Malmö, med berättelser som baserar sig på rättegångsprotokoll och polismaterial från tillslag mot den homosexuella subkulturen i Malmö från tidigt 1900-tal, eller om aids-epidemin på 1980-talet. Det finns dock också plats för mycket glädje och sex, exempelvis i berättelser om var Malmö's "erotiska oaser" fanns på 1990-talet, eller om framgångsrik organisering och kamp. Matilda Svensson Chowdhury är dock självkritiskt och pekar på att det finns uppenbara luckor bland berättelserna.

– Det går ju aldrig att berätta allt, men en annan gång, om vi hade haft mer tid för att göra intervjuer och skriva utifrån dem, besöka fler arkiv, då hade andra berättelser kunnat finnas med, säger hon, och berättar att forskarna hoppas kunna få forskningsanslag för ett fördjupat arbete i framtiden.

– Projektet med boken började när vi förstod hur lite forskning det finns om HBTQI-ämnen som an knyter till Malmö, där det är mycket bättre beforskat i Stockholm eller Göteborg. Här försöker vi göra ett bidrag, men det finns jättemycket mer intressant forskning att göra, avslutar Matilda Svensson Chowdhury.

Lansering av boken sker i Pride House under WorldPride och boken kommer finnas att köpa i en extra fin inbunden upplaga under festivalen, i Vänsterpartiets boklåda Avanti och i HBTQI-bokhandeln Page28 inne på Mitt Möllan. Senare kommer den även finnas i internetbokhandlarna, men då i en upplaga med mjuka pärmar.

Pål Brunnström

ViSK – för en trovärdig kyrka

Det blir vänsterns uppgift att hejda Sverigedemokraternas framfart och stoppa det bruna inflytandet i kyrkans politiska församlingar. ViSK mobiliserar som aldrig förr och den samlade vänstern uppmanas att gå till valurnorna 19 september.

– Kyrkan är ingen isolerad företeelse, den är Sveriges största organisation med fem miljoner medlemmar, säger

Mats Högelius,

pensionerad präst med ett förflutet inom diakonin i Lunds stift och vänsterpartist i Malmö.

MATS HÖGELIUS

– Den speglar hela samhället, och det är bra om vänsterfolket tar det till sig, säger han.

– Det är ingen slump att Sverigedemokraterna tog sig in i den allmänna debatten och riksdagen genom att använda kyrkopolitiken som avstamp.

Läget

Kyrkovalet nu i september blir alltså avgörande för om Sverigedemokraternas

inflytande ökar också i riksdagsvalet nästa år. Vänstern i Svenska Kyrkan, ViSK, måste göra allt för att förhindra det.

Det behövs röster och mandat.

2013 fanns inte ViSK som nomineringsgrupp (motsvarar politiskt parti) i Lunds stift, men 2017 tog man sig in i stiftsfullmäktige med tre mandat. Samtidigt ökade SD till tio mandat från sju 2013.

I Malmö pastorat har ViSK lika många mandat som SD i kyrkofullmäktige och det skiljer bara några tiondels procent i röster mellan dem.

I kyrkomötet, kyrkans ”riksdag”, är Socialdemokraterna största grupp med 76 mandat av totalt 253 efter 2017 års val. ViSK ökade från 6 till 9 mandat och SD från 15 till 24.

ViSK

Vänsterpartiet drog sig ur kyrkopolitiken 2001 när staten och kyrkan skildes åt, men deltog i nomineringsgruppen ViSK fram till 2004.

Sedan dess står ViSK på egna ben. Mats Högelius är aktiv i ViSK i Malmö och är en av dem som leder arbetet inför kyrkovalet 19 september.

– Det är ett misstag att tro att kyrkan bara handlar om kyrkliga frågor när det handlar om samhällsrelaterade frågor. Det märks på de avtryck till exempel KG Hammar gjorde som ärkebiskop och fortfarande gör. Och nuvarande ärkebiskopen Antje Ackelen är tydligen så provocerande att hon ständigt mordhotas och har tvingats pausa från sociala medier, säger Mats Högelius.

Politiken

ViSK står för klimat och miljö, alla människors lika värde, en stark diakoni (kyrkans sociala arbete) och fördelning av ekonomiska resurser. Närmast ViSK politiskt står Öppen Kyrka. Längst bort SD.

Diakonin, det sociala arbetet, är cen-

LINDA SJÖÖ

PER HÅKANSSON

ViSK:s tre toppnamn på vallistorna till Kyrkomötet:

Linda Sjöo, församlingspedagog. (ViSK:s representant i Kyrkomötet sedan 2017)

Per Håkansson, pensionär och präst

Lotti Ryberg Welander, universitetslektor Malmö universitet

tralt. Det finns ett starkt engagemang för frågorna. Det innefattar människors lika värde och jämställdhet, och med det följer en antirasistisk hållning och hårt arbete med hbtqi-frågorna och för asylrätten.

ViSK jobbar för klimatet och miljön som dessutom är en jättefråga. Ett konkret fokus är att få till en hållbar skogsförvaltning, bortom den ekonomiska vinningen. Svenska kyrkan är en betydande skogsägare.

I ändra änden finns de bruna.

– SD är nationalist, säger Mats Högelius. De vill ta bort bidragen till flyktingmottagande, kyrkans migrationsprojekt och Stadsmissionen och står så långt från diakonin det bara går. Och de ska så klart bevara gamla kyrkobyggnader som inte används längre, säger Mats Högelius.

– I Lunds stift har ViSK valt ”För en trovärdig kyrka” som valslogan. Det handlar om att hederlighet och ärlighet i engagemanget och är något mer än solidaritet, säger Mats Högelius

– Just nu kommer folk tillbaka som gick ur kyrkan på 60- och 70-talen, för de konstaterar att kyrkan är långt mer radikal än riksdagen.

Maria Källberg

Grafik: Johanna Blomberg

Fakta:

Kyrkovalet 19 september 2021, är öppet för medlemmar över 16 år.

Val sker till:

1. Kyrkomötet, kyrkans ”riksdag” med totalt 253 mandat varav 2 är reserverade för utlandet. Svenska kyrkans högsta beslutande organ.
2. Stiftsfullmäktige. Högsta beslutande organ på regional nivå.
3. Kyrkofullmäktige. Högsta beslutande organ på lokal nivå, alltså församling eller pastorat vilket är en sammanslagning av flera församlingar.

De politiska grupperingarna kallas nomineringsgrupper och motsvaras ungefär av politiska partier varav ViSK är alternativet till vänster.

Läs mera: <https://www.visk.info/>

ViSK Malmö finns som öppen grupp på Facebook

<https://www.svenskakyrkan.se/kyrkoval>

<https://kyrkoval.svenskakyrkan.se/Valresultat2017/>

För en trovärdig kyrka

Rösta i kyrkovalet 19 september!

Redan i år kan du lägga en röd röst.
Du som är vänsterpartist
och medlem i Svenska kyrkan:
låt din röst räknas.

- En röst från vänster är en röst mot Sverigedemokraterna och Alternativ för Sverige
- En röst från vänster är en röst för alla de som har en svag röst eller är helt tysta
- En röst från vänster är en röst för kampen för frihet, rättvisa och trygghet för alla
- Varje röd röst stöder en kyrka som inkluderar alla människor oavsett vem du är
- Varje röd röst stöder kyrkans kamp för asylrätten, hbtqi-rättigheter och feminism
- Varje röd röst innebär en kyrka som ställer om till ett hållbart skogsbruk i sina skogar

Rösta på den partipolitiskt oberoende socialistiska nomineringsgruppen ViSK - Vänstern i Svenska Kyrkan. Tillsammans kan vi slå tillbaka rasisterna och stärka vänstern.

Alla som fyllt 16 år på valdagen har rösträtt i kyrkovalet. Prata med dina barn och barnbarn.

Röstkortet kommer hem till dig. Använd det den 19 september.

www.solidariskkyrka.nu

Ny bok av Pelle Dragsted: Nordisk Socialisme – På vej mod en demokratisk

Har amerikaner både till höger och vänster mer rätt än vi velat se när de talar om de nordiska samhällena som socialistiska? Det menar Pelle Dragsted, framträdande medlem i det danska vänsterpartiet Enhedslisten, som i sin nya bok *Nordisk Socialisme* lyfter fram de starka inslag av gemensamma, demokratiska lösningar och ägandeformer som präglat de nordiska samhällena i stark kontrast mot det amerikanska.

Jonas Sjöstedt har varit inne på liknande tankegångar, bland annat när han talat om biblioteken som ett socialistiskt inslag i det svenska samhället. Jonas har också skrivit förordet till den svenska utgåvan av Dragsteds bok som kommer på Verbal förlag i höst. Dragsted vill att vänstern ska sluta se på samhällena som antingen alltigenom kapitalistiska eller socialistiska. Alla ekonomier är hybridekonomier, menar han. Även om det kapitalistiska produktionssättet utgör en stor del av ekonomin finns också olika former av gemensamt ägande och en offentlig sektor som är gemensamt ägd och faktiskt fungerar planeekonomiskt.

Liksom när det gäller ägandeformerna måste vi sluta tänka antingen-el-

ler när det gäller plan-marknad, menar Dragsted. Alla samhällen innehåller båda.

Svårt att vinna stöd

Dragsted kritiserar både den socialdemokratiska och den revolutionära delen av arbetarrörelsen. Medan socialdemokratin med undantag för löntagarfonds-/ekonomisk demokrati-striden på 70- och 80-talen, inte velat utmana ägarmakten, har den revolutionära vänstern trots att den sett reformkampen här och nu som väsentlig, ändå framstått som utopisk och orealistisk i sin uppfattning om socialismen som ett helt nytt samhällssystem, som först skapas efter ett grundläggande brott med det kapitaliska systemet.

Detta har bidragit väsentligt till att den revolutionära vänstern haft svårt att vinna stöd, enligt Dragsted. Det har också bidragit till att vänstern inte alltid tillräckligt aktivt och övertygat försvarat demokratiska och gemensamma ägandeformer när dessa har utmanats under den nyliberala eran.

Långsam nednötning av kapitalismen

Dragsted förordar en strategi som till skillnad från den socialdemokratiska utmanar ägarmakten. Men det är också en strategi som till skillnad från den traditionella revolutionära vänsterns

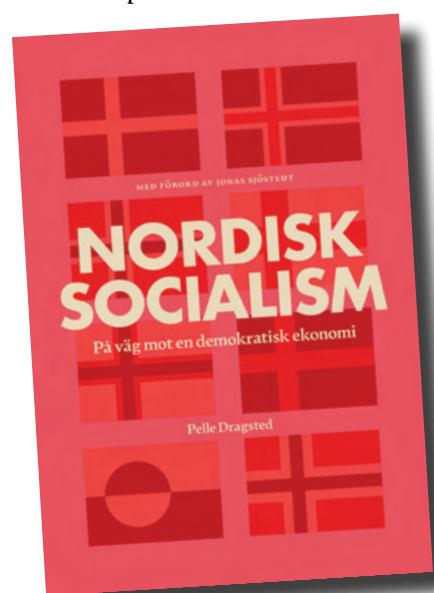
inte ser övergången till socialismen som ett plötsligt brott.

Han vill att vi tar avstamp i de erfarenheter vi har av icke-kapitalistiska inslag i våra ekonomier och att vi tänker oss en långsam nednötning av kapitalismen som dominerande produktionssätt i riktning mot ett samhälle där demokratiska ägandeformer blir dominerande.

Boken väcker givetvis debatt i den danska vänstern. I en bitvis positiv recension på solidaritet.dk skriver Per

PELLE DRAGSTED

Jonas Sjöstedt har skrivit förordet till den svenska utgåvan av Dragsteds bok, som kommer på Verbal förlag i höst.

Økonomi

Clausen, en annan framträdande företrädare för Enhedslisten, att även om Dragsted har rätt i att det finns inslag av socialism i Danmark och det aldrig existerat samhällen där ett produktionssätt varit allenarådande, så har vi inte ett samhälle där socialistiska inslag konkurrerar på lika villkor med kapitalistiska.

Kapitalismens profitkrav sätter ramarna också för demokratiskt ägda verksamheter. Den sätter också ramarna för den offentliga sektorns roll. Det behövs ett grundläggande brott med kapitalackumuleringen/profitmaximeringen, skriver Clausen som saknar Dragsteds syn på hur han föreställer sig detta brott eller hur en långsam, gradvis process kan leda till detta resultat.

Förslag på tio reformer

Clausen och Dragsted är dock eniga om att vänstern behöver sätta fokus på reformer som på ett grundläggande sätt förändrar samhället.

I en avslutande del lägger Dragsted fram förslag på tio sådana reformer, bland annat att bygga vidare på löntagarfonds-/ekonomisk demokrati-förslagen från 70-talet (en punkt Clausen är skeptisk till) och ett tvåkammerssystem i styret av storföretag där den ena kammaren representerar de arbetande i företaget.

Även om diskussionerna om mera grundläggande skillnader i synen på den socialistiska strategin är viktiga

och intressanta, hoppas jag att debatten utifrån Dragsteds bok också till stor del kommer att gå vidare från denna avslutande del, och handla om hur vi konkret här och nu kan sätta frågor om ägandemakten på dagordningen, bygga en starkare motmakt mot kapitalmakten och driva dessa frågor på

ett sätt så att många människor känner att detta verkligen är något som angår dem.

Olof Norborg

Besök på Hasse & Tage-museet ett måste i sommar!

Ideella föreningen "Hasse & Tage-museets vänner", som äger och driver det lilla museet i Tomelilla, är mest känd för interna stridigheter och skumma ordföranden (ett tag var ordförande i föreningen en lokal moderat politiker som använde museets kafé för sin valpropaganda; fönstren var fulltejpade med M-valaffischer).

Nyligen inträffade ännu en skandal i föreningen då intendenten på mycket svaga grunder fick kicken.

Men oavsett alla intriger och oegentligheter i föreningen är museet unikt och ett måste att besöka under de sommarmånader det har öppet. Här trängs Svenska Ords drygt 20-åriga historia på sju mycket väl disponerade kvadratmeter; vi hittar rekvisita från filmerna och revyerna, citat

från Lindemännen, interaktiva roligheter och mycket, mycket mer. Och på elva monitorer snurrar klipp ur alla de filmer man hann med under åren.

Allt de gjorde genomsyrades också av en socialistisk och antiborgerlig grundsyn.

Får du möjlighet är ett besök till museet en självklarhet i sommar!

www.hasseotagemuseet.se.

Figge Bergquist

Vi behöver bildning

Vårt behov av bildning har kanske aldrig varit större än i den tid av nynationalism, fördomar och brist på eftertanke som präglar vår nutid. Sverker Sörlin ger oss tips om hur vi kan hantera den svåra konsten att veta tillsammans.

Idéhistorikern och författaren Sverker Sörlin säger sig i förordet till "Till bildningens försvar", Natur och Kultur, ha arbetat med bildning i hela sitt liv. Han beskriver sig själv som historiker, forskare och universitetslärare. Men också som folkhögskoleelev, engagerad i folkbildning, som föreläsare och debattör. Nu tycker han sig se ett behov av att förnya bildningen i Sverige.

Vi måste "tänka bortom", vi ska använda det fina vi har, men samtidigt ta nytt sikte så att den mörka tid vi nu lever i förpassas till en parentes i historien.

Sörlin skriver exempelvis att vårt land formligen ropar efter nya kunskaper som möjliggör för människor att byta väg, skifta perspektiv. Detta berör såväl folkbildning och fackliga organisationer som företag, sjukvård och myndigheter. Studieförbunden har här en viktig uppgift att bli civilsamhällets stora kunskapsförmedlare.

Bildning är en politisk idé, menar Sörlin. Försvagad eller felaktigt använd kunskap undergräver samhällets institutioner, försvagar dess motståndskraft och ger utrymme för populismens grumliga idéer. Utan rädslan kan nationalismens budskap inte slå rot, menar han.

Samma sak gäller synen på klimat och miljö. Bildning ger argument till demokratiens försvar. Därför måste bildningen också försvaras.

Lasse Hansson

Museiinteriör. (Foto: Figge Bergquist)

Stanna hemma - upptäck Skåne

”Upptäck förhistoriska Skåne,

18 spektakulära utflyktstips:
från vulkaner till dinosaurier”

Olof Peterffy och
Ingrid Thulin Olander

Roos & Tegner

Sommaren är på gång och semestrarna närmar sig. Men också i år bör vi vara försiktiga med viruset. Ta hemster och gör utflykter i Skåne. En nyutkommen bok tipsar om allt från vulkaner till dinosauriefossil.

Att upptäcka Skåne kan betyda att se sidor av landskapet som sträcker sig bortom kaféer och naturreservat. Skåne ruvar på en geologisk historia som är väl värd att utforska.

”Upptäck förhistoriska Skåne, 18 spektakulära utflyktstips: från vulkaner till dinosaurier”, är titeln på en mycket informativ bok av Olof Peterffy och Ingrid Thulin Olander.

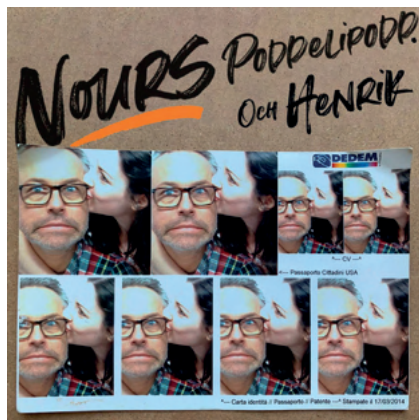
Här får läsaren tips om mycket intressanta utflyktsmål utifrån sex geologiska kapitel indelade i samma tidsföljd som planeten utvecklats.

Så blir exempelvis det välkända natur-

En låt och några heta poddar

Timbuktu

Timbuktu - Jason Diakitè - släppte en ny låt 9 april som heter **Bars från ett B barn**. Den har politiska inslag som belyser dagens samhällsproblem. Det är en helt fantastisk låt att lyssna på i sommar och samtidigt njuta av i det fina vädret. Får man inte nog av Jason Diakitè, så har han även en podd tillsammans med **Marcus Samuelsson** som heter **”This Moment”**. Man lär sig väldigt mycket genom att lyssna på den.

I **”Nours Poddelipodd”** får man följa **Nour El Refai** och **Henrik Schyffert** i vardagen där de berättar om sina funderingar, problem och händelser som inträffar.

Nour El Refai är även aktuell med sin serie **”Skitsamma”**. Otroligt bra och så roligt att man skrattar rakt ut. Både podden och serien är en perfekt mix av humor och allvar. Ett hett tips i sommar när du har en lugn stund över.

Vanessa Nilsson

24 satirkrönikor av ”Eviggetens” skapare

Nyutkommet i maj:

Våra döda illusioners grav.

(Blådderex finns på expeditionen i Malmö)
Kulturfront förlag (185-193 kronor)

Folkviljans läsare har ju blivit bekanta med Evgigeten som med dråplighet och humor kommenterar vår tid och närtid.

Den är påhittad och illustrerad av författaren, illustratören och vänsterpartisten Carl Krantz och han förser oss ideellt med en ruta varje nummer.

Nu ger han ut en samling med 24 satirkrönikor som tidigare har varit publicerade i tidskriften Folket i Bild/Kulturfront mellan 2018-2021 med titeln Våra döda illusioners grav.

Carl Krantz bok är koncentrerad dystopi-humor, fylld med karaktäristiska bilder och gjuten som sommarläsning.

(Tidigare utgivet: Stationen är obemannad och seriesamlingen ”Evgigeten - Inte helt hundra.”)

Maria Kållberg

området Stenshuvud på Österlen något betydligt mer än en vacker utsiktspunkt. I boken får vi veta att Stenshuvud är del av det urberg som bildades under en vulkankedja för 1 500 miljoner år sedan.

Så är det med alla de arton utflyktsmålen i denna roande och informativa skrift.

Vi får veta att Kullaberg är resterna av en bergskedja av Himalayas storlek, att vi kan besöka skånska vulkaner, Sveriges enda kolfyndighet, var man kan hitta intressanta fossil, guld och bärnsten och mycket mer.

Med denna bok i fickan förvandlas utflykterna till äventyrliga upptäcktsresor i historien. Kan inte bli bättre i dessa Coronatider.

Lasse Hansson

**Se även utflyktstipsen
på sidan 16-17 som gör
avstamp i boken.**

Äntligen

Äntligen är det dags för oss att samlas tillsammans på Vänsterns hus. På vår gröna innergård är tiden är inne för Sommarcaféer där vi bjuder på samtal, föreläsningar och diskussioner som behandlar olika politiska teman. Kom och var med i diskussionerna eller bara lyssna på kloka partikamrater. Vi bjuder på lätt tilltugg, sommarkänsla och intressanta politiska diskussioner.

Tisdag 13 juli

Bostadsutskottet arrangerar:

Föreläsning om marknadshyror! Regeringen planerar att genomföra ännu ett marknadsexperiment – nu med våra bostäder.

Det kommer inte att leda till att det byggs mer, bara till högre hyror. Vi i Vänsterpartiet kommer att ta strid. I första hand är vårt mål att väcka opinion och mobilisera mot förslaget, och på så sätt se till att det aldrig läggs fram. Om regeringen trots allt lägger fram lagförslag som innebär att marknadshyror införs så kom-

mer vi att rikta en misstroendeförklaring mot statsminister Stefan Löfven. Det blir workshop och föreläsning, kom och prata marknadshyror och se hur du kan bidra i kampen mot detta förslag!

Tisdag 27 juli

Fackliga utskottet arrangerar:

90 år senare - Historikern Roger Johansson, professor på Lunds och Malmö universitet, talar om skotten i Ådalen 1931. På några få minuter var det över. Fem

människor låg ihjälskjutna och lika många låg sårade, på grusvägen ner till hamnen, där i Lunde. En ung kvinna, Eira Söderberg, hade träffats av kulspruteeld. Klockan visade på ett par minuter före tre, Kristi himmelfärdsdag 1931. Den militära truppens beskjutning av ett obeväpnat demonstrationståg i Ådalen, var den mest dramatiska och omtalade händelsen i Sverige vid 1930-talets ingång.

Ådalen är en dåvarande, en närvarande och en ständigt aktuell historia.

Det har i år gått 90 år sedan de ödesdigra skotten i Lunde föll. Ett lokalt drama och en tragedi som genast fortplantades, och blev en konfliktfylld nationell vridningspunkt i en händelsekedja som skulle förändra villkoren på svensk arbetsmarknad och kasta om dittillsvarande politiska mönster och lojaliteter i svensk inrikespolitik. Händelsen gav eko, levde vidare - genom konst, film, historieskrivning - också utanför landets gränser, och ställde viktiga frågor: om maktens anspråk och gränser för att upprätthålla ordning, om vems ordning och på vems villkor, om medborgarnas förtroende och om statens och myndigheternas neutralitet i sociala konflikter. Dessa är fundamentala och principiella frågor för ett samhälle att ställa och har ständigt återkommit i debatter, skapat spänningar, också inom arbetarrörelsen, med laddade

Foto: Ahmad Iskandar

... dags för sommarcaféer!

Foto: Ahmad Iskandar

konflikter inför öppen ridå. Ådalen är en dåvarande, en närvarande och en ständigt aktuell historia.

Tisdag 17 augusti

Feministiska och internationella utskottet arrangerar:

Malin Björk, Vänsterpartiets EU-parlamentariker om HBTQIA+ personers rättigheter i EU och kampen för ett jämlikt Europa. Som en av programpunkterna inom ramen för WorldPride passar vi på att anordna ett samtal på vår egen gård i samband med Sommarcaféerna. Europa är inte en trygg plats för HBTQIA+ personer. LGBT-free zones har införts i Polen samtidigt som Ukraina och Vitryssland fängslar och tor-

terar skamlöst. Hur ser det ut i Europa idag och vilka är vänsterns lösningar?

Tisdag 24 augusti

Utskottsmingel:

I Vänsterpartiet Malmö är vi främst aktiva i olika arbetsgrupper, vissa kallas utskott. Det är i grupperna vi pratar politik, planerar kampanjer och delar flygblad tillsammans. Du kan vara med i vilken grupp du vill, de är inte valda av någon, utan bygger på oss medlemmars engagemang. Du behöver

inte heller bara välja bara en grupp, utan du kan vara aktiv i flera, vara aktiv i olika under olika perioder eller inte vara aktiv i någon alls utan välja vara aktiv på annat sätt. Förutom de mer bestående grupperna finns det i partiföreningen även projektgrupper av olika slag, till exempel planeringsgrupper inför arrangemang eller kurser.

Vill du engagera dig mer i Malmövänstern? Kom på vårt utskottsmingel där aktivister från våra grupper berättar om sin verksamhet!

Platsen för alla arrangemang är Vänsterns hus på Nobelvägen 51 i Malmö, 18:30-20:30. Kolla gärna aktuell information på <http://www.malmo.se/aktuellt/kalendarium/> för eventuella ändringar och uppdateringar.

Utflykter gör en hungrig!

Med avstamp i boken "Upptäck förhistoriska Skåne" tog vi reda på hur man bäst kan gå tillväga för att se så mycket som möjligt och både bilda sig och fika sig igenom Skåne. Här kommer några tips på informativa och trevliga dagsutflykter. Vem vet, vi kanske råkar på varandra där ute!

Dag 1: Österlen

Har man vägarna förbi Sydöstra Skåne är både matkulturen och sevärdheterna iögonfallande.

Nära **Simrishamn** ligger destinationen Prästens badkar i Vik. När badkaret är besökt och den magiska strandpromenaden avklarad, helst i något annat än flip-flops, ligger det nära till hands, och ca 10 minuter till vägs, att ta en tur till **Svinaberga**. Där ligger nämligen Tångdala lönnkrog där en rejäl lunch väntar.

Efter lunch lämpar det sig alldeles utmärkt att ta vägen om **Stenshuvud** som även det kräver en ordentlig titt och lagom till att kaffesuget infinner sig passa på att besöka Café Annorlunda och ta del av deras kakmeny.

Om du vid det här laget har en stund kvar på dagen är det dags att ge sig av till Impan vid **Gladsax** och därefter avsluta, en förhoppningsvis strålande dag på Gamla Apotekarens (Gårdens) inne i Simrishamn innan det bär av hemåt igen.

Dag 2: Lundatrakterna

Denna morgon startas i Fågelsångsdalen i **Södra Sandby**. När det barkar mot lunchtid är det dags att ta sig till Skrylle Restaurang och café. Passa på att ta en tur i Skrylleskogen när du ändå är där. Är det en vacker dag blir en tur därefter till **Dalby stenbrott** en naturlig sak. Efter bad och vandring kan det vara värt ett besök till Vismarlövs café och bagarstuga.

En bit därifrån ligger **Eriksdal** inbäddat mellan Sjöbo och Tomelilla och det är inte heller långt till **Bjärsjölagård**. Oerhört intressanta platser båda två. En annan sak som de har gemensamt är att

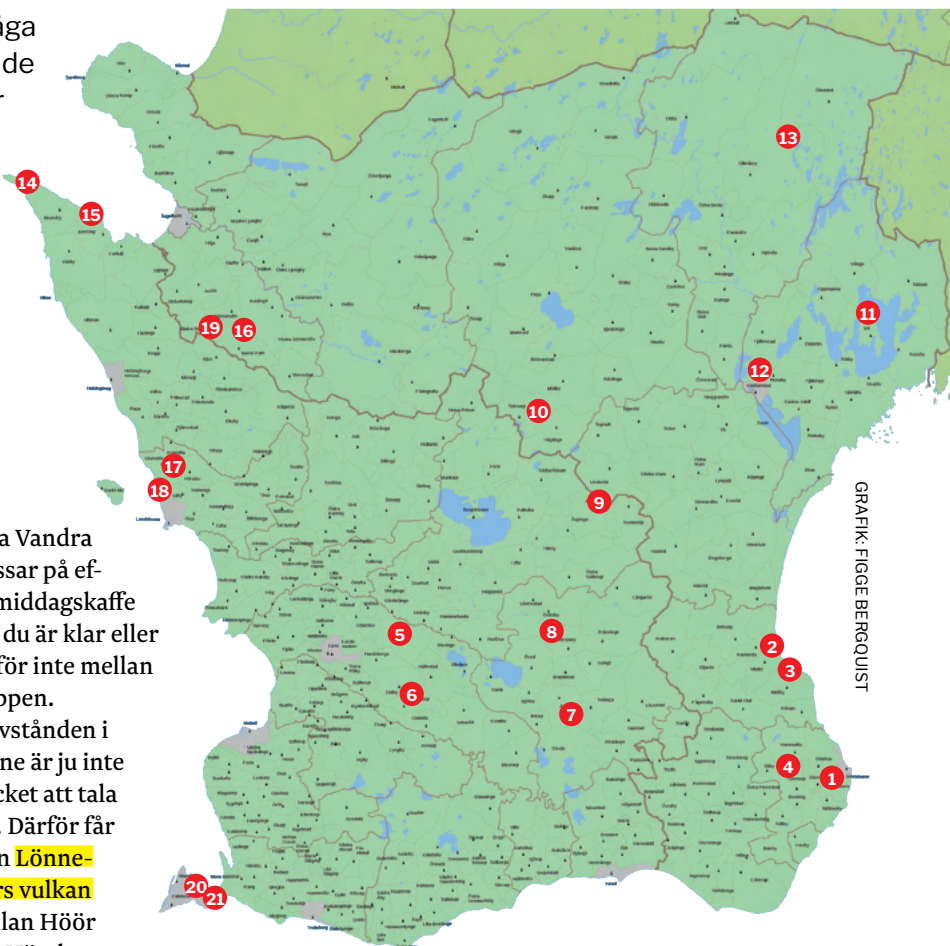
Villa Vandra bjussar på eftermiddagskaffe när du är klar eller varför inte mellan stoppen.

Avstånden i Skåne är ju inte mycket att tala om. Därför får även **Lönnebjärs vulkan** mellan Höör och Hässleholm hänga med i dagens kluster. Andningshål i det här fallet utgörs av lantkaféet i **Tjörnarp** som kan bli en lagom trevlig avslutning på dagen.

Dag 2 kan mycket väl delas upp i två dagar. Varje stopp förtjänar väl tilltagna timmar och är värdet med dig kanske du vill förlänga doppet i stenbrottet.

Dag 3: Göingebygden

Göingebygden är spännande i sig. Rapsfälten byts ut mot mer kuperat landskap, sjöar och skog. Det ligger nästan något magiskt över trakterna och historien är ständigt närvarande. Ivösjön och **Ivön** är en bra plats att börja på. Den här rundan kan kräva matsäck. Framför allt vid dagens slut. Ivöklack och Grottorna/Ugnsmunnarna på Ivö kräver ett besök. Dagens lunch intas

GRAFIK: FIGGE BERGQUIST

- 1 Simrishamn
- 2 Svinaberga
- 3 Stenshuvud
- 4 Gladsax
- 5 Södra Sandby
- 6 Dalby stenbrott
- 7 Eriksdal
- 8 Bjärsjölagård
- 9 Lönnebjärs vulkan
- 10 Tjörnarp
- 11 Ivön
- 12 Kristianstad
- 13 Lönsboda
- 14 Kullaberg
- 15 Skäret
- 16 Kulla gunnarstorps slott
- 17 Glumslövs backar
- 18 Borstahusen
- 19 Nyvång
- 20 Kämpingebukten
- 21 Annas bageri, Ljungahusen

förhoppningsvis på Ivögårdens Mat & vingård på ön.

På eftermiddagen bör Kjugekulls stenblock nordost om **Kristianstad** ägnas en del uppmärksamhet. Eftermiddagskaffet kan då med fördel intas på Caféet på Bäckaskogs slott.

Svarta bergen utanför **Lönsboda** är även de av historiskt intresse. Väl där är det bra att ha en termos och en påse bullar eller äpplen att knapra på medan du tar in de spektakulära omgivningarna.

Dag 4: Viken

I **Kullaberg** tar utsikten andan ur en. Det känns nästan som att stå vid världens ände när en blickar ut över Kattegatt. Ett av de vackraste, och godaste, vattenhålen i Skåne är Flickorna Lundgren på **Skäret**. Där tävlar bakelser, välagade luncher och goda viner med varandra.

Ta en paus och sitt utomhus om vädret tillåter, annars i det vackra växt- huset. Efter denna välbehövda paus bör du ta dig till **Kulla gunnarstorps slott** och läsa på om dess bakgrund och ta en promenad i slottets vackra omgivning.

Dag 5: Skånes västkust

Glumslövs backar och Hilleshögs dalar söder om Helsingborg är dagens resmål. Vindpinat och vackert, med en rik historia kan denna plats sysselsätta dig i timmar. Den ligger inte långt från Kajen i **Borstahuset** där lunchen består av nyfångad fisk, promenad på kajen och konstrunda invid restaurangen.

Tillåter den svenska sommaren är ett dopp oundvikligt: packa med badkläderna för säkerhets skull. Med den städiga lunchen i magen och nysvalkad av badet bär det på eftermiddagen av till **Nyväng** utanför Åstorp där historielectionen åter tar vid.

Dag 6: Näset

Vissa platser ligger mer avskilt än andra och **Kämpingebukten** är en av

dessa. Näset bjuder utöver historisk kuriosa även på långsträckta, dyniga stränder och makalösa naturreservat. Packa med familjen, vännerna och badkläderna och avsluta med gofika på **Annas bageri i Ljungahusen** på väg hem.

*Emma Eliasson Åström
Busi Dimitriu*

Se även Lasse Hanssons boktips på sidan 13 där han berättar mer om "Upptäck förhistoriska Skåne ...".

Sommartips

Grilla korv och snacka politik i Höör

Välkommen på korvgrillning och valdiskussioner i Höör lördag 28 augusti

Vänsterpartiet Höör bjuder in till grillning och diskussion om valstrategi.

Grillarna kommer att gå varma. Det bjuds på korv, potatissallad och bröd. Naturligtvis finns även veganska alternativ.

Vi diskuterar valet och våra valstrategier.

Anmäl deltagande till hoor@vansterpartiet.se senast den 21/8 så att V Höör kan se till att alla blir mätta och nöjda.

Vänsterpartiet Höör hälsar alla intresserade att delta i övriga distriktet varmt välkomna.

Plats:

Folkets Hus i Höör, Fredsgatan 2B (nära järnvägsstationen)

Tid:

Lördag den 28 augusti klockan 13:00.

Vänsterpolitik för fler jobb blir verklighet i Skåne

Pandemins intåg på arbetsmarknaden har inte varit diskret. Det har pratats mycket om olika räddningspaket till miljardföretag och debatterats vinstuttag och vd-löner. Samtidigt är hindren kvar för alla de som inte ens haft ett första jobb, för de vars extraknäck gått upp i rök eller de som stod precis redo att gå in för arbetsträning på det plötsligt nedlagda kaféet.

Vänsterpartiet ville se en insats som fångar upp där andra jobb slukats av marknaden – och fick bifall för initiativet i regionala utvecklingsnämnden.

Enligt regionens egna rapporter kring arbetslöshet uppgick andelen unga arbetslösa i åldern 18–24 år till 12,5 procent i rapporten ”Konjunktur & arbetsmarknad i Skåne” från maj i år. Det är den sjätte högsta arbetslösheten för unga i landet.

Samtidigt planerar många för en sommar hemma med utflykter i närområdet. Skåne har många vackra platser att besöka med långa kuster och grönskande skogar, vidsträckta fält och intressanta kulturminnen.

Köbildning

Under sommaren 2020 rapporterade medierna om köbildning till populära delar av Skåneleden och problem med alltför tätbelagda stränder när semesterfirarna istället för att checka in bagaget på Kastrup checkade ut med saftermos och picknickkorg vid rullstensåsarna.

Evenemangen ställdes in men skåningarna gick ut. Årets julklapp blev ett trangiakök.

Trots att vaccinationerna rullar på (äntligen), barnbarn får kramas och vi nu får sitta på uteserveringen till 22.30 (!) är inte pandemin över. Det är tråkigt att tänka på och kanske ännu tråkigare

att behöva agera efter.

Men. Det finns en möjlighet i det som brukar kallas naturnära jobb. Det är en av de saker som Vänsterpartiet vill satsa på. Stränder, vandringsleder, mountainbikeleder, parkeringar, busstationer och fikaplatser behöver också lite kärlek när allt fler nyinköpta lättviktsvandringsskor, väl ingångna sneakers och regnbågs-flip-flops ska hitta ut och hitta rätt på allra säkraste vis i de skånska landskapen.

Hjälpande händer behövs

Det behövs fler som kan visa tillrätta, se till att naturen håller sin fina form och kan hjälpa till med att det finns ved till grillarna, plats för glasspappret i soptunnan och fritt från alltför aggressiva bin i bon i vindskydden. Utöver de badvakter och parkarbetare som vanligen är i full sysselsättning från första soldagen till säsongens sista dopp behövs extra många hjälpande händer. Och det finns till och med pengar att tillgå.

Regeringen gjorde en extra satsning i vårändringsbudgeten för att fler skulle kunna få sommarjobb 2021. 360 miljoner kronor ska fördelas för att fler ungdomar ska kunna få jobb. De kan

användas, och här kan regionen göra lite till, tror Vänsterpartiet.

Satsningen kan utvidgas så att inte enbart unga nås, utan också de som står långt från arbetsmarknaden och har drabbats av Covids följdverkningar på jobbutbudet. Med fler naturnära tjänster kan man också satsa på fler smittfria lovaktiviteter för barn och unga. Här borde regionen samverka med kommunerna och titta på möjligheter att stärka upp insatser som redan finns, och kanske ge möjlighet till fler kommande lov.

Alliansen gillade inte

Tanken var också att kunna satsa på kulturnäringarna i ett separat ärende i regionens kulturnämnd. Där ville man att regionen skulle se över möjligheter att ge medel till pandemisäker sommarkultur runt om i Skåne, så att kulturarbetare hade chans till både kulturutövning och inkomst i sommar.

Där gillade Alliansen inte alls förslaget och skickade det inte ens på

Satsningen kan utvidgas så att inte enbart unga nås

beredning, en fråga som kommer att tas upp som interpellationsdebatt på kommande regionfullmäktige. Bryr man sig så lite om den politiska oppositionens förslag att man inte ens gitter bereda dem? Några riktade extrapengar för kulturens arbetsmarknad blir det alltså inte denna säsong.

Foto: Maria Källberg

Ett typiskt naturnära jobb är grönyteskötsel, något som också ofta är njutbart sommartid.

Däremot arbetar tjänstepersonerna för fullt just nu med att leta efter samarbeten inom kommunerna och funktioner att stötta för att få ut medel till fler satsningar på jobb. Förhoppningsvis kan det ge många möjlighet att

både få det där första jobbet, se till att fler kan njuta utflykter och få lite god lön för mödan. Även om det kanske inte kommer motsvara en bonusutbetalning i ett räddat storföretag.

Emma Eliasson Åström

Dom i Tingsrätten:

”Kulturell svimning” var diskriminerande!

Fällande dom i diskrimineringsfallet i Göteborg.

Sahlgrenska hävdade att inga fel begåtts, men Tingsrätten höll inte med och utdömde stora skadeståndsansättningar.

– Diskriminering har skett, menar rådmannen.

Domen i det fall som Folkviljan uppmärksammade i artikeln *Skillnaden mellan liv och död* (nr5 2020) har nu fallit i tingsrätten i Göteborg.

Sahlgrenska universitetssjukhuset hävdade då att en anställd inte begått några fel i sin yrkesutövning då han bedömt att patientens tillstånd var en ”kulturell svimning” och att mannen överdrivit sina symptom.

Tingsrätten anser det dock bevisat att patienten utsatts för diskriminering. Regionen behöver nu betala 80 000 kronor i ersättning till mannens dödsbo och 30 000 kronor till änkan.

– Vi har funnit att diskrimineringen av mannen, om än oavsiktlig, har skett i en verksamhet där det är särskilt viktigt att etnicitet inte beaktas i de bedömningar som görs, varför ersättningen satts förhållandevis högt, säger rådmannen Lisbet Boberg till Göteborgs-Posten.

Änkan är nästan mållös inför den viktiga domen. Hon säger att skadeståndet är sekundärt och att det viktigaste är att diskriminering inte drabbar henne själv, hennes barn eller anhöriga i kontakt med vården i framtiden. Hon hoppas också att Sahlgrenska nu tar frågan på allvar.

Emma Eliasson Åström

Vaccin – solidaritet och hälsa

Diskussionerna om rätten till vaccin har gått heta länge nu. Läkemedelsbolagen håller hårt i sina patent och runt om i världen hörs röster om att skrota patenten och se till att vaccin fördelas solidariskt i hela världen och inte bara till de rika länderna som kan hävda sig på den globala marknaden.

Vänsterpartiet i EU, i riksdagen och i regionen har på olika sätt lyft upp denna fråga och vi kommer fortsätta kämpa. En pandemi är global (för att slå in en öppen dörr) och om det är något som har blixtnestylts under hela denna tid med Covid-19 så är det ju den globala kapitalismens oförmåga att leverera rättvist och jämlikt.

Eskalerande klasskillnader, ökande ojämlikhet och globala orättvisor märks i varje vrå av pandemins effekter på våra samhällen. Ohälsan riskerar i breda befolkningsgrupper att öka (och har ökat) stort i kölvattnen av pandemin globalt och lokalt.

Alliansen valde upphandling

I Sverige utlovades och avtalades om leveranser av vaccin i vintras och hela våren har kantats av besked kring minskade leveranser. Om det är något jag hoppas att världen lär sig, så är det att hälsa och rätten till sjukvård i alla led är viktigt att organisera och finansiera gemensamt. För alla människors rätt till hälsa och frihet från sjukdom.

När det blev dags för vaccination i Sverige så valde alliansen i Region Skåne att upphandla de delar av vaccinationsprocesserna som avsåg den breda allmänheten. I ett ordförandebeslut i december slogs inriktningen fast.

Vaccinationsprocessen i fas fyra har för Region Skåne varit kantat av en hel del logistiska problem och utmaningar. En hel del av dem är ett resultat av minskade vaccinleveranser från läkemedelsbolagen. Denna fråga är viktig att fundera över framöver. Hur samhällen organiserar tillgången på

vaccin på ett mer robust sätt än världen har gjort under denna pandemi är avgörande.

Sämre tillgänglighet

I processen i Skåne finns det problem som handlar om brister i den geografiska tillgängligheten i hela regionen. Tillgängligheten är sämre i östra Skåne än i västra, om man har reagerat allergiskt mot vaccin tidigare så är tillgängligheten också lägre, om man har något funktionshinder är tillgängligheten inte uppfyllt i alla delar och om man inte är digitalt utbildad, eller van, så är bokningen svår eller omöjlig.

För Vänsterpartiet är det självklart att det ska vara enkelt att vaccinera sig för sin egen och andras skull. Det behöver regionen ordna. Det ska också vara enkelt att boka vaccination. För Vänsterpartiet är frågan om tillgänglighet även en fråga om praktiska möjligheter att boka.

Som systemet är upplagt för tillfället så kan man som enskild ändå behöva resa för att få sitt vaccin, och man kan dessutom behöver sitta länge och leta och boka för att hitta en ledig vaccinationstid. Detta problem är också en fråga om tillgänglighet som måste lösas. Man ska som invånare inte behöva ha en stor datorvana och gott om tid för att kunna få tag i en vaccinationstid.

Hög vaccinationsvilja

Vaccinationsviljan är väldigt hög generellt. Det är bra. Men det betyder att det också måste vara enkelt, transparent och tydligt hur man ska boka och kunna få sitt vaccin i hela landet. Vaccinationerna kommer att rulla på i många

SARA SVENSSON

månader till och förhoppningsvis förbättras regionens system. Vaccinationerna för medicinska riskgrupper och andra i Fas 1–3 har gått bra och vårdcentraler, andra kliniker i sjukvården, kommunerna och föreningslivet har gjort stora insatser för att se till att alla fått möjlighet att vaccinera sig.

Alla ska ha en chans att boka

Men när nu alliansen valt att lägga de breda gruppernas vaccination i upphandlade aktörers regi så behöver man se till att avtalen följs, att bokningssystemet faktiskt fungerar, att alla oavsett arbetstid har en chans att boka tid för vaccination och se till att oavsett var i Skåne man bor, så ska man ha möjlighet att vaccinera sig.

Hör gärna av dig om Du har frågor, förslag eller funderingar kring arbetet med vaccinationer, pandemin eller generellt.

Sara Svensson, regionråd och gruppleddare Vänsterpartiet i Region Skåne

PS! Gå gärna in på regionens hemsida för att läsa mer om vaccinationerna och om hur just du ska gå tillväga när det är din tur att få möjlighet till vaccin.

Vården behöver mer resurser!

Skulden till vårdens medarbetare växer. Under 2020 ökade skulderna dramatiskt. Semester som inte har kunnat tas ut, övertid som har lagts på hög, flexitid som inte har kunnat bli ledig tid och en etisk och faktisk stress runt om i hela regionen under alla månader som pandemin har sköljt över oss.

Krisavtal, nya arbetsuppgifter, förändrade scheman, nya ansvarsområden, övertid, byte av arbetsplatser, etisk stress, nytt okänt virus och högt tempo är alla exempel på de enorma påfrestningar som en stor del av vårdens personal har haft att hantera sedan pandemin bröt ut.

Men redan innan; året innan, decenniet innan så har arbetstempot skruvats upp, kollegor har blivit färre, patienterna fler och i många fall sjukare. Medarbetarenkäterna har under lång tid pekar mot att arbetstakten är och har varit för hög. Skulden som maktbärande har mot personalen i välfärden är stor, och den växer.

I den mediala debatten handlar mycket av debatten om köerna som växer och patienter som inte får hjälp i tid. Detta är en av de allvarliga bieffekterna av pandemin. Många har fått vänta alldeles för länge, en del har avstått från att söka vård, och mycket vård pausades under 2020 för att bereda plats åt vården av Covid-patienter.

Välfärden var för slimmad redan innan pandemin, i många delar körde man redan på reservkraften. Att tillskjuta resurser och organisera vården på ett

sätt som ger en bra arbetsmiljö är en av de viktigaste frågorna framöver, jämte att se till att alla människor oavsett vem du är får dina behov av vård tillgodosedda.

Välfärden behöver rustas upp

Marginalerna behöver öka. För personalens rätt till en bra arbetsmiljö där tid för återhämtning och utrymme för att använda sin kompetens finns.

Marginalerna behöver öka. Så att samhället kan hantera nästa kris på ett bättre och mer robust sätt. Det är en av anledningarna till att vi i Vänsterpartiet i Region Skåne har lagt ett förslag på att ta fram en plan för återhämtning och strategi för en god arbetsmiljö.

En miljard i överskott

När ekonomin för 2020 skulle redovisas, så visade det sig att Region Skåne hade gjort nästan en miljard (1 000 000 000) i överskott. Det hade

gått bättre än budget. Anledningen var de tillfälliga statsbidrag regeringen har skjtit till under hela 2020. Samtidigt som personalen i sjukvården behöver fler kollegor och möjligheter till en bättre arbetsmiljö.

Nu när ett halvår har gått av 2021 har regionen fått än mer ekonomiska tillskott i form av nya statsbidrag och mer skatteintäkter än man trott. Alliansstyret i regionen vill fördela ut 600 miljoner kronor av dessa, när det i realiteten finns mer att fördela ut. Vänsterpartiet kommer ta strid för att resurserna ska komma sjukvården till del.

Människorna i fokus

Tillsammans i en bred rörelse för social rättvisa, jämlikhet och politik från vänster behöver vi fortsätta kämpa för en välfärd fri från kommersiella vinstkrav, en välfärd som möter människors behov av vård och omsorg och som sätter människorna i fokus – inte företags aktieutdelningar.

En välfärd där personalens kunskaper ges plats och där arbetsmiljö, lön och kompetens inte bara applåderas utan också tillåts kosta.

Sara Svensson, regionråd och gruppledare Vänsterpartiet i Region Skåne

Se även boktips "Våra döda illusioners grav" på sidan 13

V-motion i sydöstra Skåne:

Inrätta kommun-gemensam familjerätt

När Eva Brodd intervjuades inför anställningen som familjerättssekreterare i Tomelilla i januari 2020 fick hon höra att det var på gång att gå ihop med de andra fyra kommunerna i sydöstra Skåne (Sösk) för en gemensam familjerättsfunktion.

– Det lät ju jättebra, säger Eva. Jag vet av egen erfarenhet att det finns många fördelar med att göra så.

Därefter har ingenting hänt, och Eva väntar fortfarande på att det ska bli av.

Eva är socionom och har lång erfarenhet av att arbeta med familjerätt. En familjerättssekreterare handlägger och utreder familjefrågor som exempelvis faderskap, vårdnadsfrågor, boende och umgänge, adoptio-ner etcetera. Man genomför samarbets-samtal där det råder oenighet i en familj och man hanterar namnfrågor och utreder frågor om umgängesstöd.

– Det här är frågor som omfattar ett brett fält, och även kräver kunskaper inom områden som juridik, barns utveckling, anknytningsteorier, samtalstekniker och medling. Vi ser alltid till barnens behov i första hand, men uppdraget är att stödja såväl barn som föräldrar i familjerättsliga frågor.

Sårbara vid sjukdom

Ystad och Simrishamn har idag två familjerättssekreterare vardera; i Tomelilla, Skurup och Sjöbo finns bara en sekreterare i varje kommun. Det gör att kommunerna blir sårbara vid sjukdom och semestertider, och risken för jäv är stor om det bara finns en eller två sekreterare att välja på.

– Jag blev mycket glatt överraskad när jag hörde att man planerade för en kommungemensam familjerätt i Sösk, och jag har ställt frågan på varenda arbetsplatsträff efter detta, men får inga raka svar. Jag tror att vi skulle tjäna mycket på att samarbeta på ett strukturerat sätt. Vi har idag gemensam

handledning och regelbunden kontakt mellan kommunerna, men alla mina kollegor vill att vi kommer till skott och får till en kommungemensam enhet.

Förenklas avsevärt

Eva berättar om en händelse där en familjerättssekreterare i en annan kommun råkade ut för ett ärende hon hade svårt att hantera, och tillsammans redde de ut det. Den typen av samarbete skulle förenklas avsevärt om man hade en mer strukturerad lösning.

– Vårt förslag är att ha en gemensam arbetsplats på en ort med goda kommunikationer centralt i sydöstra Skåne. Möjlighet ska finnas att boka samtalsrum i alla Sösk-kommuner efter behov. Hur verksamheten ska organiseras och drivas får diskuteras fram gemensamt mellan berörda nämnder och familjerättssekreterarna.

Fungerar bra

Förslaget är nu inlämnat som motioner i Sösk-kommunerna. I motionen pekar man också på att det finns exempel på väl fungerande samarbeten i andra regioner. Norra Dalslands familjerättsenhet är en, Höglandets familjerätt finns och ytterligare en gemensam enhet med fyra smålandskommuner.

– Dessa enheter fungerar bra, och

EVA BRODD

Foto: Figge Bergquist

erfarenheterna därifrån visar bland annat att medarbetarna får mer tid för inläsning, och sjukskrivningarna är nära noll, säger Eva. En annan stor fördel med detta arbetsätt är att det blir lättare att rekrytera och skola in nya medarbetare till en befintlig arbetsgrupp; att komma som ny till en kommun där det inte finns någon kollega att fråga är alltid vanskligt.

Inga problem

– För närvarande har jag väldigt mycket att göra med många brådskande ärenden, samtidigt som det är relativt lugnt i Simrishamn. Hade vi haft igång den lösning man pratade om när jag började här hade det inte varit några problem, då hade vi delat upp ärendena emellan oss.

Figge Bergquist

Ett första- majfirande som gav politisk energi

Uno Hansson, Ingrid Bromander, Eva-Märta Granlund och Thomas Andersson firade 1 maj med korvgrillning och politiska diskussioner.
Foto: Marie Bergström

Vi samlades på ett fritidsområde, hela föreningen i två olika sällskap, med drygt åtta personer i varje (mycket viktigt). Detta att kunna prata med alla aktiva i föreningen var mycket bra.

Grillad korv av olika slag, och att alla cirkulerade mellan sällskapen gjorde det till en lyckad träff efter att under ett år enbart ha setts i datorn. Det kan ju en liten förening göra utan problem i dessa tider.

Tal och sådant skötte vi själv, ursäktat alla talare på distrikts- och riksnivå. Det viktigaste var att våra medlemmar trivdes och var tillsammans efter ett långt uppehåll.

Jag vill tacka distriktet för de utomordentliga kort och affischer som ni tryckte och gav till oss i partiföreningarna.

Vi satte upp alla 14 affischerna på de platser där vi brukar sätta upp valaffischer.

Diirt med tillstånd

Det kostar nu 870 kronor för polisens tillstånd att affischera eller ”hålla möte på allmän plats”. Vi tycker det är diirt. Det är en fördubbling (340 kronor) mot när vi senast sökte. Men polisen var mycket tillmötesgående och snabbade på processen så gott de kunde.

Som en fjäder i hatten för de som gjort affischerna kan sägas att tre av de gula affischerna blev stulna och pryder nog tonårsrum i dag, och en av de andra

blev sönderslagen. Det är sådant man får ta och tillverka nya till valet.

Nu har vi i alla fall tränat inför valet och kommer att trycka upp affischer med våra lokala kandidater i god tid.

Tillsammans är vi starka!

Hörby partiförening kommer att arbeta stenhårt i valet.

Vi har ett SD- M- och SPI-styre att kämpa mot. Partiföreningen kommer även att satsa på arbetet i distriktets landsbygdsgrupp så att vi ska få fram ett program som vi kan gå till val på dessförinnan: att bredda partiet, få fler röster och utveckla landsbygden och det lokala inflytandet. Detta tillsammans

med Vänsterpartiet i skånedistriktet, partiet centralt och alla partiföreningar i Skåne. Tillsammans är vi starka!

Betydelsefulla mandat

Med detta vill jag tacka för att ha fått komma till tals, beskriva hur en liten partiförening kan verka, och att vi har målsättningen att vinna minst ett mandat till i nästa val. (Med stöd från distriktet är det möjligt.)

Vi har ett mandat nu och varje mandat som vi tar från SD eller M är betydelsefullt!

Socialistiska och kamratliga hälsningar. Vi ses i valrörelsen eller innan.

Uno Hansson i Hörby

Medlemsmöte 26 augusti:

Hur står det till med Malmös skolpolitik?

Vilka konsekvenser på likvärdighet och möjlighet att bedriva en bra utbildning, har den styrande minoritetens nedskärningar haft i Malmös skolor och förskolor?

Kom och delta i ett samtal med Vänsterpartiet Malmös skolpolitiker, med efterföljande gruppdiskussioner.

Inloggning 18.00, mötet börjar 18.30

Följ <http://www.vmalmo.se/aktuellt/kalendarium/> för att se vad som händer hos oss.

Striden om k-et:

Spöket lever!?

Vad vilja kommunisterna?

– Jag tror att man måste skilja på i dag, i går och i förrgår.

Det säger Håkan Blomqvist, arbetarhistoriker vid Södertörns högskola och ledamot av Vänsterpartiets distriktsstyrelse i Storstockholm.

Klart är att spöket lever.

Som gammal trotskist ("vi trotskister kallar oss aldrig trotskister") har Håkan Blomqvist nästan* aldrig haft något gemensamt med Tredje internationen, Stalins centralstyrda Komintern. Desto mer med den Fjärde...

Men vi tar det från början.

1848 gav Karl Marx och Friedrich Engels röst åt det "spöke [som] går runt i Europa – kommunismens spöke". Sedan dess har miljoner arbetare, i generation efter generation citerat manifestet, inte minst slutraden: "Proletärer i alla länder, förenen eder!"

Olika tolkningar

Redan från början odlades olika tolkningar.

– Det kommunistiska manifestet inspirerade såväl jakobinska upprorskommunister i Pariskommunen 1870 som de judiska gräsrotskommunister som etablerade kibbutzer i Palestina i början av 1900-talet, påpekar Håkan Blomqvist.

Marx och Engels gav röst åt "spöket". Ill.: Siri Dimitriu

De förra representerade en starkt centralstyrd kommunism medan de senare stod för en utopisk socialism: "av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov". Och långt in i våra dagar reste unga personer från hela Europa till Israel för att under en tid få uppleva "kommunism" i praktiken.

Klassherravälde

1914 slöt de reformistiska arbetarrörelserna upp bakom sina regeringar när första världskriget bröt ut. När det var över hade nio miljoner soldater stupat. Men en person – och hans parti – hade "räddat den internationella socialismens ära", nämligen *Vladimir Iljitsj Lenin*. Så beskrev den ungerske marxisten Georg Lukács bolsjevikledarens strategi att förvandla imperialisternas krig till en strid om klassherraväldet.

I endast ett land, Lenins eget Ryssland, segrade revolutionen. Kommunismen av i förrgår avlöstes av det som skulle bli kommunismen av i går. Till en början tog dock arbetarråden, sovjeterna, makten.

Pluralism och NEP

– För att nå seger i det inbördeskrig som följde på revolutionen centraliserades alla system, berättar Håkan Blomqvist. Senare blomstrade pluralismen under NEP, den nya ekonomiska politiken, då man införde marknadsmekanismer för att gynna handeln.

Då frodades också jidischkulturen och den poetiska futurismen med förgrundsfigurer som *Vladimir Majakovskij*. När denne tretton år

efter revolutionen tog sitt liv hade Stalin tagit makten, Leo Trotskij jagats i landsflykt och femårsplaner ersatt NEP. Lenins arv – världrevolutionen – skulle ledas av Tredje internationen, bildad 1919 med säte i Moskva.

Socialfascism

– Efter Kominterns sjätte världskongress 1928 utsågs socialdemokratin till huvudfiende och dess medlemmar till socialfascister, säger Håkan Blomqvist.

– Europeiska kommunistpartier blev beroende av beslut i Moskva, vilket inte gynnade en samhällsomvandlande vänster, även om den hade ett starkt fackligt förtroende.

Kommunismen av i går, så som de flesta västeuropéer definierar den i dag, hade segrat. I Sverige ledde beroendet till flera splittringar av SKP, Sveriges kommunistiska parti. I debatterna ifrågasattes partiets patriotiska pålitlighet. Kominterns maktbefogenheter gjorde det i sin

Räcker det inte att vara socialist? På 80-talet var Håkan Blomqvist med om att omvandla Kommunistiska Arbetarförbundet till Socialistiska partiet.

tur svårt att anpassa politiken efter svenska förhållanden.

Pragvåren -68, med dess socialism med ett mänskligt ansikte, krossades av den sovjetiska invasionen, och en ung socialistisk vänster i väst utropade ännu en international, den Situationistiska.

Udden riktades inte bara mot kapitalismen utan också mot centralbyråkraterna i Moskva och Beijing, i ett telegram från Paris värdigt en Majakovskij:

DARRA BYRÅKRATER STOP SNART SOPAS NI UN DAN AV ARBETARRÅDENS INTERNATIONELLA MAKT STOP MÄNSKLIGHETEN BLIR INTE LYCKLIG FÖRRÄN DEN SISTE BYRÅKRATEN DINGLAR I DEN SISTE KAPITALISTENS TARMAR

Arbetarråd och självförvaltning

Den nya vänstern satsade på autonomi och väckte liv i arbetarråd och basorganisering, gräsrots- och självförvaltning. Särskilt framgångsrik politiskt blev den aldrig; borgerligheten behöll och stärkte efterhand greppet om såväl dagspolitik som den politiska agendan.

En del av aktivisterna sökte sig ut på industriarbetsplatserna – och några av dem blev kvar. På en rad

Vladimir Majakovskij

”När jag stiger fram för en ljusare framtid Centrala Kontrollkommission ska jag över hopen av politiska fifflare lyfta som ett bolsjevikiskt partikort alla hundra banden av mina partitrogna Samlade Skrifter.”

(Utdrag ur För full hals, av Vladimir Majakovskij, januari 1930, i tolkning av Gunnar Harding och Bengt Jangfeldt)

Citaten är hämtade från Enn Kokks hemsida.

Mina skriversier är inte fjäsk eller smicker, å inte fan vill jag skrämman upp tanter eller flicker, nej, mina strofer är trupper som paraderar å själv går jag framför fronten och inspekterar. (fri tolkning av Bertil Goldberg på LP:n "För full hals")

mindre och större arbetsplatser vann de majoritet i fackklubbarna. De flesta av dem kallade sig länge kommunister, varav några var anslutna till Fjärde internationalen, den international som Leo Trotskij grundat.

Kommunist eller socialist?

– Så var det med Kommunistiska Arbetarförbundet, KAF, säger Håkan Blomqvist. Men vid kongressen 1982 beslöt vi att byta namn till Socialistiska partiet.

Som socialister slapp aktivisterna förklara att de inte var kommunister av den sort som arbetskamraterna förknippade med massdeportationer till Sibirien eller blodiga utrensningar av oliktankande.

Sedan dess har Sovjetunionen upphört att existera, och bakom den nedrasade järnridån har kommunistiska enpartistater, liksom Ryssland, förvandlats till mer eller mindre auktoritära oligarkier.

– I dag förknippas väl kommunism främst med Nordkorea och Kina. Och det är inga föredömen för vänstern precis, tänker Håkan Blomqvist.

Hur ska man då se på Ung vänster,

Vänsterpartiets ungdomsförbund, som valt att behålla kommunismen i sitt principprogram (se artikel på nästa uppslag)?

– Jag föreställer mig att de ser på kommunism så som begreppet lanserades från början, det vill säga "i förrgår", i kommunistiska manifestet, och att det kanske passar ett ungt, rebelliskt förbund.

Och några goda exempel finns trots allt kvar, menar Håkan Blomqvist.

– Jag tror att det indiska kommunistpartiet är en sådan kraft. Men för vår del, på 80-talet, kändes det onödigt att ta striden om vad kommunism är i varenda studiecirkel vi anordnade.

Så tänker han fortfarande.

– Den kommunistiska skjortan ruttnade under stalinismen. Varför ska vi kränga på oss den igen? Räcker det inte att vara socialist? Eller behövs det ett spöke?

Per Längby

**) Trotskister brukar ogilla Kominterns kongresser först från 1923, året då Sovjetstaten stelnade, påpekar Håkan.*

Johan Lönnroth

Kampen om K:et

”Proletärer i alla länder – förenen eder”.

– Det gäller än, säger Johan Lönnroth, tidigare riksdagsledamot, vice ordförande och ordförande i Vägval Vänster.

Dessutom initiativtagare till k:ets hädanfärd från partinamnet.

När han ombads ställa upp som distriktsordförande i Göteborg på 80-talet satte han som villkor att distriktet skulle ställa sig bakom en motion om att stryka ”K” för kommunism från partinamnet. Motionen lades fram på partikongressen 1990.

Han såg framför sig ett vänstersocialistiskt parti likt de i Danmark eller Norge.

– Det är inget fel på det klasslösa samhället, säger han, men när världens folkrikaste land styrs av ett kommunistiskt diktaturparti lär det vara omöjligt att få svenska folket förknippa begreppet med något annat, säger Johan Lönnroth.

1990 togs k:et slutligen bort.

Omvändelse under galgen

– Med ett Östeuropa som föll sönder var det något av en omvändelse under galgen. Vilket var ett dåligt argument, men hade man inte tagit bort det hade partiet sakta tynat bort.

Beslutet föregicks av kraftiga diskussioner som trots allt blev en nyttig process där partiet tvingades ompröva

sin ideologi, menar han.

Men när Gudrun Schyman, som då var Vänsterpartiets hittills mest framgångsrika partiledare, försökte dödförklara kommunismen på kongressen i Växjö tio år senare, var det inte hon som fick applåderna.

Gudrun-effekten, den kastade sovjetiska ryggsäcken, och att V visat sig som trovärdiga samarbetspartners genom uppgörelserna med S hjälpte föga.

Inga applåder

Applåder fick inte Johan Lönnroths tankesmedja Vägval Vänster heller när den lanserades 2004. Då hade Johan Lönnroth redan klivit av de tunga uppdragen i riksdag och partistyrrelse, men upprördheten var stor och det riktades krav på att han skulle uteslutas ur partiet.

K:et var borta, men kommunisterna var alltså kvar. Men såväl socialdemokraternas som de borgerliga partiernas spin om ”kommunistspöket” gjorde det svårt att kalla sig kommunist. När Lars Ohly som partiledare öppet förklarade sig vara kommunist, ifrågasattes han som demokrat såväl medialt som av

andra partier. Partiet förknippades med Sovjet och Östeuropa med eller utan ”k”, och skulle fortlöpande göra avbön.

Ung Vänster får förklara

Och så är det än idag. Att Ung Vänster har kommunism i sitt program har nuvarande ordförande Ava Rudberg fått förklara ett antal gånger.

– Men de tolkar den ju enligt den ursprungliga tanken med kommunism, säger Johan Lönnroth.

– Men vi har varit öppna med vår historia, även om vi inte gjort upp med den, för det gör man aldrig. Den lever och pågår.

Frihetlig socialist

Själv har Johan Lönnroth alltid sett sig som frihetlig socialist, och internationalist, även om också han närde en naiv tro på Östeuropa på 70-talet. Han tror inte på statsocialism utan på att det ska vara de som arbetar i företagen som ska ha makten och ägandet.

– En tanke som CH Hermansson för övrigt sympatiserade med, säger han.

Gudrun Schyman försökte dödförklara kommunismen.

För honom är därför meningen om att ”ägandet ska upphöra” i Vänsterpartiets partiprogram oklar. Vart ska ägandet ta vägen? Det ska ju omvandlas, det är arbetarna som ska äga produktionsmedlen, anser Johan Lönnroth.

Vi skapar värdet

– I de internationella storföretagen, som Facebook eller Google, är det ju vi som använder dem som skapar värdet, och i produktionsföretagen är det de som arbetar och deras kunskaper, inte maskinerna och byggnaderna som är de värdefullaste tillgångarna.

– Det finns försök med arbetarägda företag, väldigt många i Nordamerika

faktiskt, som visar att ju mer som ägs av de som arbetar i dem, ju bättre går det. Socialismen blir nödvändig när kapitalismen håller på att spela ut sin roll och inte längre är trovärdig. Och Johan Lönnroth ser glimtar i mörkret.

– Att G7-mötet nyligen kunde enas om en 15-procentig lägsta bolagsskatt är ett steg i rätt riktning.

Världsparlament

Sedan gammalt när Johan Lönnroth drömmer om ett FN omvandlat till världsparlament.

– Proletärer i alla länder, förena er, gäller fortfarande.

Som internationalist vill Johan Lönnroth dessutom att vi klagör en annan inställning till EU än den partiet nu står för. Något Jonas Sjöstedt signalerade inför förra valet.

– Vi måste i stället demokratisera unionen inifrån. Och bekämpa de medlemsländer som går åt fel håll och gör EU till en fästning.

– Nu liknar partiet Socialdemokraterna i den meningen att vi är fixerade vid nationalstaten och försvaret av välfärdsstaten. Vi blir mer av förvaltare. Partiet har ingen framtidsidé, det finns inget långsiktigt mål, menar han, och säger:

– Vi ska verka för en global demokrati, lokal arbetarmakt och därmed fylla socialismen med innehåll.

Maria Kållberg

Fakta Johan Lönnroth

Politiska uppdrag: bland annat riksdagsledamot 1991-2003, ledamot i partistyrelsen och vice partiordförande 1993-2003

Ålder: 83 år

Bor: i Göteborg

Familj: hustru Gudrun, döttrar, sex barnbarn, två barnbarnsbarn

Yrke: Docent i nationalekonomi, har en fil lic i matematik.

Hobby: virkning, schack och fotboll

Böcker: (i urval) Jonna och den gränslösa demokratin, 2020

Den tredje vänstern: För en global frihetlig socialism, 2017

Albin Ström och det frihetliga spåret i svensk arbetarrörelse, 2014.

Ung vänster: ”Kommunism står för gemensamt ägande”

Ung Vänster har tyvärr inte haft möjlighet att låta sig intervjuas, men Folkviljan publicerar med deras tillstånd ett utdrag ur deras förtydligande om användningen av begreppet kommunism i sitt principprogram:

”... Ordet ”kommunism” härstammar från det latinska begreppet ”communis”, som betyder ”gemensam”. Det gemensamma ägandet har varit en central idé för många tänkare, däribland Platon och inom marxismen har ordet ”kommunism” använts för att beskriva ett samhälle som vilar på en sådan princip - ett samhälle där klassamhället såväl som staten har upplösts och där produktionen i samhället istället styrs av ”av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov”. Ung Vänster vill se ett samhälle som utgår från en sådan tanke, nämligen att varje person bidrar med det hon kan och samtidigt har tillgång till det hon behöver för att må bra och förverkliga sig själv. Vi tror också att vi alla kan komma överens om att ett sådant samhälle aldrig tidigare funnits.

Men ordet tolkas och används av vissa på andra sätt idag och har också använts och tolkats på andra sätt historiskt. Två av de mest totalitära staterna i världen styrs av partier som kallar sig för ”kommunistiska”. Vi pratar om Kina och Nordkorea. I

verkligheten är dessa samhällen hårda klassamhällen, där gemensamt ägande eller arbetares inflytande över produktionen inte på något sätt är grunden för hur samhället organiseras. Ung Vänster är starka motståndare till denna typ av samhällssystem och kämpar för ett i grunden annat samhälle och ytterst handlar vårt politiska projekt om att utveckla demokratin. ...”

”... Ung Vänster kommer att fortsätta att kämpa för ett klasslöst samhälle där alla former av förtryck hör till historien. Vi gör det för att vi i grunden tror på människans förmåga att ta hand om varandra, se till att vi alla mår bra och har tillgång till det vi behöver. Vi gör det även för att vi förstår att vi som varelser behöver varandra för att överleva.”

Fotnot: Uttalandet i sin helhet finns att läsa på Ung Vänsters hemsida

Pariskommunen – ett social

År är det 150 år sedan det första försöket av arbetarklassen att ta makten och själv bygga upp ett proletärt samhälle krossades av borgerliga republikanska styrkor i Paris.

Pariskommunen existerade bara som ett självstyrande samhälle den korta tiden mellan 18 mars och 28 maj 1871 men har blivit ett oförglömligt minne över hur arbetarklassen kan organisera sig och förverkliga idéer som lägger grunden för ett socialistiskt samhälle. Än i dag lever de socialistiska kommuntankarna kvar som förebilder för hur ett borgerligt förtryckarsamhälle kan omvandlas till ett rättvist sekulärt samhälle med direktverkande demokrati.

Vägen fram till utropandet av kommunen är lång och krokig. Troligen

måste man söka de första influenserna redan i revolutionen 1789 då feodalsamhället störtades. Därefter går det att spåra frön till proletär frigörelse såväl i oroshärdar 1830 som det blodiga 1848. Men mest avgörande är händelserna runt 1870.

Republik utopades i Frankrike

Napoleon III, brorson till kejsaren Napoleon I, återskapade monarkin, gick i krig mot Preussen och blev tillsammans med större delen av sin armé tillfångatagen i Tyskland. Kungen avsattes och republik utropades i Frankrike, men den preussiska armén hade intagit delar av Paris och stannat kvar.

Hela händelseförloppet från kriget fram till krossandet av Pariskommunen har skildrats och kommenterats av Första socialistiska Internationalen där Karl Marx var en av delegaterna.

I Skriften Pariskommunen, med Karl Marx som författare, som utkom på svenska 1921 – för hundra år sedan, ingår två uttalanden av Generalrådet i Internationalen om tysk-franska kriget, daterade 1870 och -71.

Internationalen menade att förutsättningarna för revolt i Paris saknades vid ett revoltförsök 31 oktober 1870, så också en andra gång januari -71. Men möjligheterna för en väpnad kamp förbättrades i början av mars då såväl preussisk trupp som den borgerliga nationalförsamlingen lämnade Paris.

Upproret var ett faktum

Nationalgardets närmare 300 000 soldater följde inte med Nationalförsamlingen till Versailles utan anslöt sig till parisarna och upproret var ett faktum.

Marx fick i uppdrag att skriva om

Paris gator barrikaderads i maj 1871. (Foto: Wikimedia)

...t föredöme

kommunen och hans text stod färdig redan två dagar efter kommunens fall: ”Morgonen den 18 mars 1871 väcktes Paris av det högljudda ropet: *Leve kommunen!*” skriver Marx och citerar Centralkommitténs manifest: ”Paris proletärer har mitt under nederlagen och de härskande klassernas förräderi begripit ... att de måste rädda situationen genom att ta de offentliga angelägenheternas ledning i egna händer och att det är deras högsta plikt och rätt att göra sig till sitt eget ödes herrar och gripa fast i regeringstömmarna.”

Här inflikar Marx: ”Men arbetarklassen kan inte helt enkelt ta det färdiga statsmaskineriet i besittning och sätta det i rörelse för sina egna ändamål.”

Engels förklarar

Det lilla häftet är också till 1891 år upplaga försett med en inledning av Friedrich Engels, och många av Marx detaljrika och svårgenomträngliga formuleringar får därigenom förklaringar av Engels. Engels skriver om den 18 mars att ”regeringen i Versailles gett den reguljära armén order att beröva nationalgardet dess artilleri i Paris”, vilket misslyckades och krig förklarades mellan Paris och regeringen i Versailles.

Engels förklarade också att Centralkommittén, som var Nationalgardets, alltså nu Parismillens, högsta ledning, överlämnade styret till den 26 mars nyvalda Pariskommunen som sedan proklamerades den 28 mars.

Marx analys besannas

Marx analys av hur statsmaskineriet måste förändras visade sig genast besannas. Först stoppades oskäliga hyreskrav och försäljning av pant på pantbankerna.

Därefter bekräftades att valda utlänningar får arbeta i kommunen då: ”Kommunens fana är världrepubliken”.

Den 12 maj 1871 störtades Napoleons segermonument på Place Vendôme. (Foto: Wikimedia)

Samhällsförändringarna kom nu slag i slag och Engels räknade upp dem kronologiskt:

Den 1 april beslutades att högsta lön för vidkommen anställd eller kommun medlem inte får överstiga 6 000 francs, en normal arbetarlön.

Dagen därpå skiljdes kyrkan från staten. Alla statsbidrag till religiösa ändamål drogs in och kyrkans gods konfiskerades.

Samtidigt pågick i Versailles avrättandet av fångar från Paris, och kommunen ville häkta gisslan att ha i fångutbyte, men det genomfördes inte.

Napoleons monument störtas

Den 6 april brändes giljotinen offentligt till folkets jubel och den 12:e störtades Napoleons segermonument på Place Vendôme.

16 april planerades för övertag av nedlagda fabriker, den 20:e avskaffades nattarbete i bagerierna, liksom de monopolliknande arbetsförmedlingarna. De senare övertogs av de olika kommunala märerna.

Så fortsatte förändringsarbetet att anpassas till arbetarklassens behov och verklighet.

Men kommunen begick ett avgörande misstag, menar både Marx och Engels. Kommunen missade att lägga under sig den statliga banken med huvudkontor

i Paris, vilket hade stärkt kommunens position.

Men samtidigt växte hoten mot kommunen. Versailles tog hjälp av den forne fienden Preussen och lånade in militär. Strider utbröt och i början av maj utbröt gatustrider.

Först intogs de västra delarna och senare fortsatte striderna i de östra, mer proletära stadsdelarna. Slutligen, efter åtta dagars strid dukade försvararna av höjderna vid Belleville och Ménilmontant under.

Mördades av borgarna

De sista försvararna avrättades i tusental mot muren på kyrkogården Père Lachaise, – idag ett minnesmärke – och mördandet av värnlösa män, kvinnor och barn, som pågått hela veckan, nådde sin höjdpunkt, skriver Engels.

I efterdyningarna av striderna fortsatte dödandet, och ytterligare 30 000 kommunarder mördades av borgarna. Därtill dömdes 36 000 män, kvinnor och barn till hårda fängelsestraff.

Så, efter två månader år 1871 är det första exemplet på vad Marx kallade ”proletariatets diktatur” över.

Troligtvis dömt på förhand men en viktig vägvisare för kommande socialistiska statsbildningar.

Lasse Hansson

Mamoun Al-Shayeb

Till minne av Al Nakba – Solidaritet för ett fritt Palestina

Med en kort promenad och en konstutställning av palestinske konstnären Mamoun Al-Shayeb uppmärksammade Vänsterpartiet i Malmös Arabiska vänstern och Internationella utskottet 73-årsminnet av Al Nakba.

Utställningen innehöll tavlor som uttrycker det palestinska folkets lidande och deras liv under okupationen.

Mamoun al-Shayeb är en palestinsk konstnär, född i Damaskus 1960.

Hans ursprung går tillbaka till den palestinska staden Tirat Haifa, som ligger ovanför berget Carmel. Familjen tvingades lämna hemlandet efter Al Nakba 1948 och bosatte sig i Damaskus.

Mamoun al-Shayeb utbildades i UNRWA-skolor i Syrien, klarade sina akademiska studier vid College of Arts i Damaskus och jobbade sedan som bildlärare i UNRWA-skolor.

Tidigt uppmärksammades hans konstnärliga talanger. I hans konst möts tillhörigheten till ett förlorat palestinskt hemland med drömmen om befrielse och återkomst.

Mamoun Al-shayeb är en konstnär som har en kulturell ställning på arenan för den palestinska nationella kampen.

Han uttrycker med sin konst lidandet för det palestinska folket under okupationen och är därmed en kämpa för humanitära frågor och det palestinska folkets rätt att motstå den sionistiska okupationen.

Text Yomn Kadoura

Bilder:

På denna sida och sista sidan kan du se ett aplock av alstren på utställningen i Malmö-vänsterns lokal Poeten på hörnet i Malmö.

Några av bilderna är besurna.

Nakba är ett brott som pågått i mer än 73 år

Den kallas Al Nakba – den palestinska katastrofen - och relaterar till förflyttningen av ett stort antal palestinier från sina hem i Palestina.

Det är namnet som palestinierna gav förflyttningen och förstörelsen av de flesta funktionerna i deras politiska, ekonomiska och kulturella samhälle 1948, året då det palestinska folket utvisades från sitt hem och land, till förmån för upprättandet av staten Israel.

Protestaktion på Möllevångstorget.

Händelserna i Nakba inkluderar ockupationen av de flesta av Palestinas städer, utvisningen av mer än 750 000 palestinier som blev flyktingar i sitt eget land. Händelserna inkluderar också dussintals massakrer och plundring mot palestinier, rivning av mer än 500 byar, förstörelsen av de största palestinska städerna och deras omvandling till israeliska städer.

Utvisningen av de flesta beduin-stammarna som bodde i Negev och försöket att förstöra den palestinska identiteten,

radera arabiska geografiska namn och ersätta dem med hebreiska namn, inkluderas också i Al Nakba. I försöken att skapa en europeisk miljö förstördes naturen i de ursprungliga arabiska länderna.

Nakba är inte ett minne, det är inte heller en historisk händelse som inträffade och passerade; Nakba är ett brott som pågått i mer än 73 år och producerar fortfarande orättvisa och lidande. Det återspeglar omfattningen av en internationell medverkan i det si-

onistiska koloniala projektet i Palestina, och det måste motstås och stoppas.

Ignorerar sitt ansvar

Al Nakba upphör med rätten att befria hemlandet och återvända till Palestina. Så kan den skada repareras som åsamkats det palestinska folket, särskilt flyktingarna och de fördrivna personerna.

Det kan bara uppnås genom folkmotstånd, genom kamp i alla dess former: politiskt, juridiskt och ekonomiskt, och med självförtroende.

Efter 73 år, och förflyttning av mer än två tredjedelar av det palestinska folket från sina hem, fortsätter det internationella samfundet att ignorera sitt juridiska och moraliska ansvar för det palestinska folket och ger sitt odelade stöd till Israel.

Katastrofen fortsätter

FN, som var ansvarigt för den olagliga uppdelningen av Palestina, hanterar fortfarande den palestinska flyktingfrågan som om den inte kräver något annat än att samla och skicka humanitär nödhjälp till miljoner flyktingar.

De arabiska länderna normaliserar fortfarande den sionistiska enheten på det palestinska folkets rättigheters bekostnad.

Katastrofen Al Nakba fortsätter. Fördrivningen och den etniska rensningen i Sheikh Jarrah är ännu ett tydligt exempel på den pågående Nakba.

I Sheikh Jarrah försvarar palestinska folket sitt ägande av fastigheter i kvarteren där de föddes och växte upp. Bosättare hävdar att de köpte dessa fastigheter från judiska föreningar, och de vill bosätta sig i området och fördriva det ursprungliga folket. Det palestinska folket har rätt att motstå ockupation och kämpa för befrielse och återvända till sitt hemland.

Yomn Kadoura

Från den palestinske konstnären Mamoun Al-Shayeb's konstutställning till 73-årsminnet av Al Nakba. Bilden är beskuren.

PRESS-STOP

48-timmarsfristen löpte ut – misstroende väckt

Striden om marknadshyrorna är ställd på sin spets. På torsdagen (17 juni) meddelade Vänsterpartiets Nooshi Dadgostar att V kommer att söka en misstroendeförklaring mot statsministern. Misstroendeförklaringen har fått stöd av Moderaterna och Kristdemokraterna vilket innebär att det finns en majoritet för den i riksdagen.

Regeringen har valt att ignorera Vänsterpartiets krav på att lägga ner det C- och fastighetsägar-drivna utredningsförslaget om marknadshyror, vilket var ett av villkoren V ställde redan när regeringen tillträdde 2019. Den har dessutom valt att avstå från att fatta den utsträckta handen och inleda förutsättningslösa förhandlingar med Hyresgästföreningen.

– Regeringen väljer att införa marknadshyror och slå sönder den svenska modellen. Sverige befinner sig därför nu i en ny situation, en situation där statsministern inte längre har majoritet i riksdagen. Det är inte något lätt besked att ge, men någon måste stå upp för Sveriges tre miljoner hyresgäster, sade Nooshi Dadgostar på torsdagens presskonferens.

Folkviljans pressläggning inträffar innan utgången står klar kommande vecka.

Maria Källberg

**NÄSTA NUMMER
AV FOLKVILJAN
KOMMER
17 SEPTEMBER**

Vill din förening synas i tidningen?
Vill ni berätta, tycka, informera?
Välkommen med material till
skane@vansterpartiet.se (förening)
eller folkviljan@vmalmo.se (enskild).

MANUSSTOPP 3 SEPT.